

p. 8

Pacificació

Sant Gervasi de Cassoles es mobilitza per evitar que el projecte quedi encallat

p. 16

Bernat Padrosa:

"Vaig començar fent classes particulars i ara coordino dues escoles de música"

p.22

Festa Major de Sant Gervasi

El programa amb totes les activitats

p. 14

Els restaurants de Collserola s'esforcen per resistir a les restriccions de la pesta porcina

© Silvia Molina

motosturó
concessionari oficial del Vallès

AVD. CAN JOFRESA 3
PARK VALLÈS
TERRASSA
937 801 355

CARRER ROSSELLÓ 16
SANT CUGAT
DEL VALLÈS
935 893 211

Voge 900 cc.
DSX E+
9.192 €
reserva la teva prova

WWW.MOTOSTURO.COM

VIDRES I
TANCAMENTS
D'ALUMINI I PVC
A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAIS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

CASALS D'ESTIU TRÉMOLO
infantil (3-6 anys) / júnior (7-10 anys) / grans (11-13 anys)

FACTORIA D'ESPECTACLES

Juny / juliol / setembre

TEATRE MUSICAL
interpretació + ball + cant modern

Activitats a l'aire lliure
règim de matins / tardes / dia sencer
servei d'acollida: 8.30h

trémolo
formació musical i d'arts escèniques

www.tremolo.cat / @secretaria@tremolo.cat
640 851 142 / 932 371 379
LOCAL 1: Homer 45 (cantonada Escipió) / LOCAL 2: Vallirana 79-81

Orality ODONTOLOGIA I MEDICINA ORAL

COMBINEM INNOVACIÓ I EXPERIÈNCIA PER OFERIR-TE ELS MILLORS RESULTATS

El Dr. Ricucci i el seu equip de professionals et cuidem a tu i la teva salut bucodental amb compromís i un tracte proper, assegurant que cada visita sigui el més agradable possible.
Vine i descobreix una atenció pensada per a tu

EXPERIÈNCIA TRANSPARÈNCIA TECNOLOGIA

Vallirana, 28 08006 BCN

 937 978 493 www.oralita.com
 682 593 148 info@oralita.com

Sarrià Properties

Viviendas con Encanto

930 251 604

sarriaproperties.com

¡Todo irá Bien!

QUIN ÉS EL MILLOR TRACTAMENT PER PERDRE PES?

Clínica ServiDigest és un centre sanitari, pioner a unir els Serveis Mèdics i Quirúrgics de les especialitats d'Aparell Digestiu, Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Cirurgia General, Digestiva i Bariàtrica, amb Unitats especialitzades en les diferents patologies, com la seva Unitat multidisciplinària d'Obesitat, primera unitat acreditada per la Societat Espanyola d'Obesitat (SEEDO), amb l'objectiu d'oferir als pacients un estudi diagnòstic i un tractament mèdic-quirúrgic, integral i personalitzat.

A Clínica ServiDigest fem una valoració mèdica inicial per adaptar el millor tractament a les necessitats del pacient, segons el grau de Sobrepès o Obesitat que presenti i el seu estil de vida, oferint a més el reforç psicològic necessari per corregir els estímuls emocionals que ens porten a menjar equivocadament.

Els nostres professionals especialistes en Endocrinologia, Nutrició i Dietètica, Endoscòpia digestiva, Cirurgia de l'Obesitat (bariàtrica) i Psicologia, apliquen de manera coordinada el millor tractament per perdre pes: dietètic, farmacològic, endoscòpic o quirúrgic.

TRACTAMENTS ENDOSCÒPICS A CLÍNICA SERVIDIGEST

BALÓ INTRAGÀSTRIC ENDOSCÒPIC (BIE)

GASTROPLÀSTIA RESTRICTIVA ENDOSCÒPICA (MÈTODE APOLLO)

TRACTAMENTS QUIRÚRGICS A CLÍNICA SERVIDIGEST

GASTRECTOMIA VERTICAL-SLEEVE GASTRECTOMY

BY-PASS GÀSTRIC

DERIVACIÓ BILIO PANCREÀTICA AMB ENCREUAMENT (SWITCH DUODENAL)

SADI-BY-PASS DUODÈ-ILEAL

Finançament a 24 mesos sense cost
Informa't en el 625 334 334

Clínica ServiDigest

CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC
APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

més informació a www.servidigest.com

Balmes, 334 08006 - BARCELONA

935 450 990 - 934 153 464

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL
Coordinació de continguts
CARME ROCAMORA
redaccio@diarieljardi.cat
Redacció
JESÚS MESTRE CAMPI, ANA RUBIÓ,
JOHN MCAULAY
Correcció
MÒ BERTRAN
Maquetació
LAIA ARISA (eleidisseny.com)
Comercial
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat

© Textos: els autors
© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 11.500 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014
Fotografia de portada
Els restaurants de Collserola
s'esforcen per resistir a les
restriccions de la pesta porcina
©Silvia Molina

Publicitat: 606 083 371

Administració:
633 076 551 (via WhatsApp)

Avis legal: El titular de la publicació
no serà responsable de cap error, in-
exactitud o irregularitat que puguin
tenir els continguts publicitaris o
dels patrocinadors. Per tant, estarà
exempt de qualsevol responsabilitat
derivada d'eventuals descomptes,
ofertes i promocions de tercers, que
es puguin oferir en la publicació.
Tampoc no es fa responsable de les
opinions i continguts expressats per
terceres persones en la publicació.

 amic associació
de mitjans
d'informació
i comunicació
 ACPC
Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

Amb el suport de:

 **Generalitat
de Catalunya**

Editorial

El mes de maig, que ha acabat ben calorós, ha estat marcat per la celebració del Consell Plenari i diversos consells de barri a Sarrià - Sant Gervasi. En ells, s'ha fet palès el malestar veïnal per les obres que s'estan duent a terme a múltiples punts del districte. És de celebrar que per fi es facin inversions a un districte que ha estat històricament oblidat, i segur que el resultat, amb uns carrers més amables i pacífics, serà motiu de celebració per al veïnat. Cal paciència, però tampoc és normal que els comerços hagin de patir amb voracitat aquestes actuacions sense rebre cap ajuda per mantenir-se. Són qüestions que s'haurien d'haver previst per part de l'Administració. Com també s'hauria d'haver apostat per l'ajuda a la restauració de la zona de Collserola, ofegada amb les restriccions per la pesta porcina, i que malgrat tot resisteix. Parlem d'aquestes dues qüestions extensament, després d'haver-nos trobat amb els afectats.

En l'àmbit cultural comencen les festes majors d'estiu, amb El Putxet i Sant Gervasi com a protagonistes. Una nova ocasió per fer comunitat. Podeu llegir el programa de la de Sant Gervasi en aquestes pàgines, i del Putxet al web. També expliquem el voluntariat que hi ha darrere d'aquestes festes, i a la de Sarrià, que s'està coent a foc lent i amb un equip renovat. A l'entrevista trobareu Bernat Padrosa, guitarrista, professor i ànima de l'Escola de música Trémolo i de la sala Nota 79, al barri del Farró, que aquest any ha fet créixer el projecte amb l'obertura de Trémolo dansa, un nou espai que ofereix classes de dansa i activitats de salut i benestar corporal.

Com sempre, trobareu articles d'opinió, les principals notícies d'aquest últim mes, i ressenyes culturals que expliquen molt bé tot el que fa bategar Sarrià - Sant Gervasi. Bona lectura! ■

Sumari

4 AGENDA

5 VIST AL TWITTER

6 ACTUALITAT

Consell Plenari: Malestar per les obres al districte J.MCAULAY I C.ROCAMORA

7 Consell de Barri Sarrià

 J.MCAULAY

Consell de Barri Galvany C.ROCAMORA

Sant Gervasi de Cassoles accelera fer irreversible la pacificació J.MCAULAY

10 El llarg malson de la Gladys, una veïna desnonada a Sant Gervasi

 J.MCAULAY

11 El Suprem confirma presó per al mestre de la Salle Bonanova

 EL JARDÍ

La policia reforçarà la presència a Sarrià EL JARDÍ

12 POLÍTICA

Primàries de Junts C.ROCAMORA

Òmnium renova la junta C.ROCAMORA

14 REPORTATGE

Els restaurants de Collserola batallen per continuar oberts malgrat les restriccions de la pesta A.RUBIÓ

15 OPINIÓ

AITOR ROMERO, GLÒRIA VILALTA, MUNSA MOMPIÓ

16 ENTREVISTA

Bernat Padrosa A.RUBIÓ

18 EL RACÓ DEL VEÏNAT

JOAN MOYA, AV SANT GERVAZI - LA BONANOVA

20 Programa de la Festa Major de Sant Gervasi

22 CULTURA

La Festa Major de Sarrià es cou a foc lent V.SEGURA

24 Open Barri d'estiu: Sarrià i Vallvidrera

Arquitectura: casa al carrer Pomaret, 14 J.D.OLEZA

26 Pere Huguet

 C.ROMANÍ

27 Les ressenyes de la Casa Usher: Relíquia de Pol Guasch

28 El Relat: La llum que ens perdem

 M.A. VILADOT

30 El Circ Cric en còmic

 J.MESTRE

32 Les dames de l'impressionisme

 M.TRIUS

Les claus de la visita del papa Lleó XIV E.LLORENS

33 LA DRECERA

34 CIÈNCIA I NATURA

El Món Atlàntic C.JUNYENT

35 El passerell

 E.CAPDEVILA

36 EXPLORAR EL JARDÍ

Els jardins de la Finca Rosés M.J.TORT

37 CUINA I NUTRICIÓ

El bullit o l'escudella FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

38 SALUT I CURES

La relació amb els records A.CONESA

39 GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

DISSABTES I FESTIUS
DEMANEU CITA!

ADESORO
COMPRA-VENDA

SARRIÀ - SANT GERVAZI
ARIMON 29 - BONANOVA 931 290 480
LAFORJA 77 **NOU!** GALVANY 931 193 646

ELS VOSTRES DINERS
A L'INSTANT

HERÈNCIES

TAXACIONS A DOMICILI

**COMPREM
OR**

**COMPREM
PLATA**

OR D'INVERSIÓ

Fins al 30 de juny

JUNY

FINS AL 7 DE JUNY

Festa Major del Putxet 2026
Organitza: Associació de veïns i amics del Putxet

FINS AL 26 DE JUNY

Compartint solucions, a càrrec de CENEAM. Dia Mundial del Medi Ambient
Centre Cívic Vil·la Florida
c/ Muntaner, 544

FINS AL 30 DE JUNY

Exposició **Open Barris Sarrià i Vallvidrera**: Rafael Guastavino i la Casa Orlandai. Informació sobre l'Open Barri de Sarrià i Vallvidrera del 15 al 28 de juny.
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23

FINS AL 30 DE JUNY

Exposició: **Ramon y Cajal. Ciència i art**, amb la col·laboració de la Societat Espanyola de Neurociència
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29

3 DIMECRES

► 17 h
Mini-elèctric: **A vista d'ocell**. De 4 a 12 anys
Centre Cívic L'Elèctric
ctra. de Sant Cugat, km 6,5
► 17.30 h
Jocs en família i sostenibilitat al Putxet.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18 h
Recital de poesia de Final de Curs, amb Sam Abrams.
Llibreria Casa Usher
c/ Santaló 79
► 19 h
Teixint saviesa: **CLAMS: fent espais d'amor**
Casa Orlandai

DEL 4 AL 14 DE JUNY

Festa Major de Sant Gervasi
Organitza: Coordinadora de Festes de Sant Gervasi

4 DIJOUS

► 17 h
Ens expliquen: **Dones que componien en veu baixa**.

Casal de Can Fàbregas
c/ Pere Figuera i Serra, 1

4 DIJOUS

► 17.30 h
Taller #estàsON: **Donem forma a les matemàtiques!** Amb Barcelona Activa.
Biblioteca Sarrià - J.V. Foix
Plaça de Sarrià, 1
► 18 h
Xerrada: **Desmantant els mites de la transició energètica**: geopolítica i límits materials i físics, amb Antonio Turiel Martínez, doctor en Física Teòrica.
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29
► 18.30 h
Presentació de la reedició del llibre: **La bailarina coja y otras prosas**, de Mónica Maragall
Llibreria Casa Usher
► 19 h
Inauguració i visita de l'exposició: **Aquella llum d'entre muntanyes**, d'Albert Gironès
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130

► 19 h
Aires poètics: **Matilde Martínez**, editar poesia.
Casa Orlandai
► 19.30 h
Tertúlia: **Els 'truquitos' de la cuina de la iaia 2.0**, amb Lluís Estrada i Marc Muñoz. Moderen Joan Pujol i Marina Estragués
Mercat Cultural Vallvidrera
c/ Elisa Moragas i Badia, 2

► 19 h
Aires poètics: **Matilde Martínez**, editar poesia.
Casa Orlandai

► 19.30 h
Tertúlia: **Els 'truquitos' de la cuina de la iaia 2.0**, amb Lluís Estrada i Marc Muñoz. Moderen Joan Pujol i Marina Estragués
Mercat Cultural Vallvidrera
c/ Elisa Moragas i Badia, 2

DEL 5 AL 12 DE JUNY

Jornades de Salut i Gastro-nomia
Centre Cívic Vil·la Florida
c/ Muntaner, 544

5 DIVENDRES

► 11 h
Ruta: **El paradís de les atraccions. Turó Park**, amb la XEAB
Centre Cívic Vil·la Urània
► 17 h
Cuina de pícnic
Centre Cívic L'Elèctric
► 17.30 h
Contacontes de Divendres.
Casa Orlandai

► 19.30 h

Concert: **Cor Vivaldi**. Directora, Pilar Paredes Música de compositors catalans: segle XIX al XXI

Jardi dels Tarongers

c/ de la Ràbida, 5
Aportació 12 €

► 20 h

Jazz al Jardí: **Marta Albiol Trio**.
Centre Cívic Pere Pruna

► 20 h

Teatre: **El tinent d'Inishmore**, amb la Companyia amateur del Teatre de Sarrià, direcció d'Oriol Vila. També dissabte 6 19 h, i diumenge 7 18 h
Teatre de Sarrià
Major de Sarrià, 117

6 DISSABTE

► 10 h
Mostra d'entitats de la Bonanova, amb l'Aula Ambiental
Vil·la Urània

► 11 a 23 h

Solstitium: Torna la teia. Mostra de cultura popular, Crida de la Teia, Aquelarre, Correfoc i Revetlla popular.
Plaça de Sarrià

Diablasses i Diables de Sarrià
► 11.30 h
SomnisCineclub: **Ernest & Celestine, contes de primavera**.
Mercat Cultural Vallvidrera

Preu: 4 €

► 12 h
Taller familiar: **Fenòmens extraordinaris**, amb Clara Gassull i Martí De la Malla.
Centre Cívic Pere Pruna

► 12 h
Matinals familiars: **La veritat de les princeses**.
Casa Orlandai

► 13 h
Festa Major del Putxet: **Jazz Session amb vermut**, amb el Trio Oriol Roca
Jardins de Portolà
c/ de Portolà

► 12 h
Matinals familiars: **La veritat de les princeses**.
Casa Orlandai

► 13 h
Festa Major del Putxet: **Jazz Session amb vermut**, amb el Trio Oriol Roca
Jardins de Portolà
c/ de Portolà

► 18 h
Concert de Final de Curs, de **Contrapunto Vocale**. "Rèquiem" de Gabriel Fauré (1888).
Església de Sant Ildefons
c/ dels Madrazo 92

7 DIUMENGE

► 18 h
Concert de Final de Curs, de **Contrapunto Vocale**. "Rèquiem" de Gabriel Fauré (1888).
Església de Sant Ildefons
c/ dels Madrazo 92

15 € a la taquilla

► 20.30 h

Festa Major del Putxet: **Focs Artificials**, amb la Colla de Diablasses i Diables de Sarrià
Església Josepets
plaça Lesseps

8 DILLUNS

► 17 h

Conferència: **Interpretació teològica de la Torre de Jesucrist** (Sagrada Família), amb Francesc Torralba Rosselló, filòsof, escriptor i teòleg.
CIC - Auditori Joan XXIII
Via Augusta, 205

Preu no socis: 5 €

► 17 h

Ens expliquen: **Prevenió i cura de la pell**.
Casal de Can Fàbregas

► 17 h

Espai Jove: **Cuina Màster Xef**. Joves d'entre 12 i 17 anys
Centre Cívic L'Elèctric

► 19 h

Club de Lectura: **Sembla mentida**, amb els seus autors. Amb la presència de Miqui Otero, Irene Pujadas i Jordi Puntí.
Llibreria Casa Usher

Preu: 5 €

► 19.30 h

L'òpera entre Bambolines: **Falstaff**, de G. Verdi.
Casa Orlandai

9 DIMECRES

► 16.45 h

Activitat familiar: **Descobrim la llengüa de signes**, amb l'Espai Infantil.
Centre Cívic Vallvidrera

► 17 h

Conferència: **Tengo 70 años y el otro día tenía 18**, amb Paco Gea, professional de TV3, psicòleg i professor.
Casal Sant Ildefons
c/ de Marià Cubí, 111

► 18 a 20 h

Danses populars d'arreu del territori, amb Mariona Bolibar
Mercat Cultural Vallvidrera

Preu: 10 €

► 18.30 h

Showcooking: **El tomàquet San Marzano**
Centre Cívic Vil·la Florida

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

► 19 h

La previa al teatre: **La ciència ens salvarà?**
Casa Orlandai

10 DIMECRES

► 11 h

Visites: **Cementiri de Montjuïc**, amb Cementiris Barcelona
Centre Cívic L'Elèctric

► 18.30 h

Xerrada: **La Barcelona de Cajal**, amb Esther Gratacòs Batlle
Centre Cívic Vil·la Urània

► 19 h

Cafès literaris: **Crim i càstig**, de Fiódor Dostoievski.
Casa Orlandai

11 DIJOUS

► 16.30 h

Visitem els Jardins de **Ca N'Altmiria**, amb la XEAB
Centre Cívic Vil·la Urània

► 17 h

Ens expliquen: **Gaudeix de la tendresa que hi ha dins teu**.
Casal de Can Fàbregas

► 17.30 h

Taller #estàsON: **Robots protagonistes d'un relat fantàstic**, amb Barcelona Activa. De 6 a 8 anys.
Biblioteca Sarrià - J.V. Foix

► 18 a 20.30 h.

Taller: **Ventologia. D'on bufa el vent?** Amb Jordi Mazón.
Centre Cívic L'Elèctric

Preu: 9,02 €

► 18.30 h

Presentació del llibre: **Li agrada l'estiu i no sabia dir perquè**, de Montserrat Margenat, editat per El Jardí.
Biblioteca Sarrià - J.V. Foix

► 18.30 h

Presentació del llibre: **Hombre a los que les faltan dedos**, de Carmen Hurtado Pérez. Un diàleg poètic sobre la fractura de la humanitat
Fundació Felícia Fuster
c/ Camps i Fabrès, 3-11

► 20 h

Jazz al Jardí: **Giovanni Ghizzani Quartet**.
Centre Cívic Pere Pruna

12 DIVENDRES

► 16.30 h a 18.30 h

Arpilleria urànica, amb Mònica Moro, del projecte Enfila - Badalona-Senegal
Centre Cívic Vil·la Urània

► 19.45 h

Festa Major de Sant Gervasi: **Pregó amb Bibiana Ballbè**, periodista i empresaria
A continuació, **Gran concert amb l'Orquestra Internacional Maravella**.

A les 22.30 h **Gran ball de Festa Major**, amb la Maravella.
plaça de la Bonanova
Organitza: Comissió de Festes de Sant Gervasi

DEL 13 AL 26 H

Festival simfònic, 16na edició.
Casa Orlandai

13 DISSABTE

► 9.30 h

Passejada: **PR-38 de Barcelona al Monestir de Montserrat**, amb Jordi Esgleas.
Centre Cívic Vallvidrera

► 11.30 h

Festa Major de Sant Gervasi: **Ballada de Sardanes**.

18.30 h: **Trobada de Gegants**. 20 h **Cantada d'Havaneres**.
plaça de la Bonanova

Organitza: Comissió de Festes de Sant Gervasi

► 12 a 13.30 h

Boci de Ceràmica amb famílies, amb Sonia Calpe i Susana Pueyo. + 5 anys

**DUET
CORTINES**

Serveis

- Cortines
- Tradicionals
- Paquetos
- Enrotllables screen/tèxtils
- Tendals
- Coixins
- Plaid
- Cobrellits
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

Mercat Cultural Vallvidrera
Preu: 15 €

14 DIUMENGE

► 12 h
Festa Major de Sant Gervasi:
Diada castellera.
14.30 h **Paellada popular.**
plaça de la Bonanova
► 18.30 a 23 h
V Sarau de Muntanya: tocar,
ballar i cantar en comunitat
Mercat Cultural Vallvidrera

DEL 15 AL 28 DE JUNY
Open Barri de Sarrià i Vallvidrera. Les portes obertes amb
visites gratuïtes i obertes al
públic seran el cap de setmana
del 27 i 28 de juny.
Organitza: 48 Open House

15 DILLUNS

► 17 h
Conferència: **Luciano Pavarotti: la veu del segle XX**, amb
Pol Avinyó Roselló.
CIC - Auditori Joan XXIII
Preu no socis: 5 €
► 18 h
Xerrada: **Trencant sostres de vidre. L'Ana Crespo i el lide-ratge femení a la ciència**,
amb Ariadna Mendoza.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h
Xerrada: **Història i patrimoni a Sarrià i Vallvidrera**, amb
Jesús Mestre, Elisa Recasens i
Carles Romaní. Inauguració de
l'Open Barri.
Casa Orlandai

16 DIMARTS

► 17.30 h
Festa de final de curs: Concert
"Camí a l'alegria" amb la Com-
panyia Sol Homar Music.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h
Club de Lectura: **La edad ridí-cula**, de Maryam Madjidi
Llibreria Casa Usher
Preu: 5 €

17 DIMECRES

► 17 h
Festa de fi de curs del Casal.
Concert i berenar.
Espai Bigai

18 DIJOUS

► 16.45 h
Activitat familiar: **Re-pícnic.**
Centre Cívic Vallvidrera
► 18 h
Taller digital per a tothom:
Edició d'imatges amb gimp
Centre Cívic Vallvidrera
► 18.30 h
Taula rodona: **Una habitació pròpia i Una Woolf pròpia**
Llibreria Casa Usher
► 19 h
Concert coral: **L'Antàrtida.**
Casa Orlandai

19 DIVENDRES

► 17.30 h
Espectacle familiar: **Viatge submari**, amb Cia Routart.
Centre Cívic Vallvidrera
► 20.30 h
Concert: **Harmonia de les esferes - edu edu.**
Mercat Cultural Vallvidrera
Preu: 8 €
► 19.30 h
Concert: **Cor ArsinNova.**
Directora, Maria Mauri,
Gerard Morató, piano.
Jardí dels Tarongers
Aportació 12 €

20 DISSABTE

► 16 a les 20 h
La sostenibilitat en joc, amb
BCN Wonders.
Centre Cívic Vil·la Urània

22 DILLUNS

► 18 h
Festes: **Celebrem la festa de Sant Joan.**
Casal de Can Fàbregas
► 19 h
Espectacle: **Mostra de guitar-res**, amb Berta Bahr.
Centre Cívic Vallvidrera

23 DIMARTS

► 20.30 a 2.30 h
Revetlla de Sant Joan de Sarrià.
Porta de Sarrià
Organitza: Taula d'Entitats de
Sarrià (TES)

25 DIJOUS

► 18 h
La Festa del Sol: **Inauguració i**

visita guiada a l'exposició 'Jo-sep Comas i Solà'
Centre Cívic Vil·la Urània

26 DIVENDRES

► 20 al 23.30 h
L'Esbiaixada, l'orgull de Sarrià.
Casa Orlandai

27 DISSABTE

► 9.30 a 14 h
La Festa del Sol: **Visita a l'Ob-servatori Fabra**, en col·labora-ció amb la RACAB i ASTER
Centre Cívic Vil·la Urània
► 18 h
Concert: **La quarta de Mahler**,
amb Katja Maderer & Franz
Schubert Filharmonia
Teatre de Sarrià

29 JUNY A 2 DE JULIOL

► 17.30 a 19.30 h
Casal de Costura per a Joves.
Casa Orlandai
Cost: 37,84 €

29 DILLUNS

► 17.30 h
BiblioLab robòtica: **Escornabot a la recerca del tresor perdut**,
amb Cosicosa. 5 a 7 anys.
Biblioteca Sarrià - J.V. Foix

30 JUNY AL 30 JULIOL

Vallvidrer'Art 2026. Inaugura-ció: dimarts 30 de juny, 11.30 h
Centre Cívic Vallvidrera

30 DIMARTS

► 10 h
Visita: **De l'hort a la taula**,
amb Monestir de Pedralbes.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 17 h
La Festa del Sol: **Tarda de dansa amb nadons.** Fins a 18 mesos.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 17 h
El concert, amb l'Espai de Per-
sones Grans Sant Ildefons.
Casal Sant Ildefons
► 18 a 20 h
Itinerari: **El camí dels esclaus**
Centre Cívic Vil·la Florida
Preu: 9,41 €
► 19 h
Club de Lectura: **Nuestro con-suelo**, amb Rafael Coiro
Llibreria Casa Usher

VIST AL TWITTER

Barcelona Singular (@Bcsingular)

Una joia modernista a les
#TresTorres que visito sovint, de
tant que m'agrada. La Casa Joan
Vilagut és obra de Bonaventura Conill, qui va
ser -prou que es nota- deixeble de Gaudí
(Doctor Roux, 15).

A.V.Sarrià (@AVSarria)

Ecodiumenge al monestir de Sant Pere de les Puel·les.
Hem recorregut l'hort i el claustre i hem gaudit d'un moment
molt especial escoltant la germana Conxa tocar la cítara. Les
monges benedictines mantenen presència a BCN des de l'any 945. Un
espai viu al cor del barri.

Castellers de Sarrià (@CdSarria)

Bon dia! Ha arribat el dia.
Després de petar-ho ahir a la
diada del Pla de la Seu, avui
venim a REBENTAR-HO al @parctibidabo.
A primera ronda fem un id4d8, que ha
pujat nerviós.

diarieljardi.cat

El més vist l'últim mes

1

El cap de Mossos a Sarrià – Sant Gervasi: "Soc qui ha ordenat
més desallotjaments, puc acabar amb un problema legal"

2

Inquietud a la llar d'infants El Ginjoler de Sant Gervasi
pel canvi precipitat de gestora privada

3

La policia reforçarà la presència a Sarrià després
dels últims robatoris i actes vandàlics

Gremi de Carnissers, Cansaladers i Xarcuters de Barcelona.

10è Concurs Botifarra d'Ou de Catalunya, 2025:

1r premi botifarra tradicional

2n premi botifarra singular

4t Concurs nacional de "botifarra catalana", 2025:

1r premi

xarcuteria

Tel. 93 200 39 48

WhatsApp. 620 362 420

Balmes 296 | 08006 BCN

ramon@hernandoxarcuter.cat

www.hernandoxarcuter.cat

- VEDELLA Q DE QUALITAT DE L'EMPORDÀ
- POLLASTRE ECOLÒGIC
- PORC FRESC DE LA VALL DE GES (Qualiporc)
- ELABORACIÓ ARTESANA D'EMBOTITS
- HAMBURGUESES FARCIDES
- BOTIFARRES FARCIDES
- PRODUCTES DE PROXIMITAT, km 0
- PÀRQUING GRATUÏT (Benzinera de Balmes)

Horari d'atenció de la botiga

Dilluns a divendres de 8.30 a 14 h, i de 17 a 20 h
Dissabte de 8.30 a 14 h

HERNANDO XARCUTER

El malestar per les obres al districte cospa el Consell Plenari a un any de les eleccions

La regidora del districte, Maria Eugènia Gay, durant el Consell Plenari.

JOHN MCAULAY I CARME ROCAMORA

Quan falta només un any per a les pròximes eleccions municipals, previstes per al maig del 2027, la situació que viu Sarrià – Sant Gervasi per les grans obres repartides pel districte —especialment al carrer Muntaner i el seu entorn per l’L8 de metro, i al carrer Balmes— va centrar bona part del plenari del mes de maig. Diversos veïns i grups polítics van pressionar la regidora del districte, Maria Eugènia Gay, per les dificultats que aquests treballs estan causant, especialment per les afectacions al dia a dia i l’impacte sobre el comerç de proximitat, amb negocis que denuncien una pèrdua d’activitat i dificultats per mantenir-se oberts. Gay, però, va defensar que, malgrat els problemes, són una actuació necessària.

“Ara són un inconvenient, però amb perspectiva de futur són un benefici i una riquesa. Això són les obres”, va remarcar la regidora. “No mirin en curt, sinó el que suposarà quan s’acabin”. En aquesta línia, Gay va indicar que el projecte al carrer Balmes portarà “més sostenibilitat, més mobilitat i més accés als comerços”. També va reivindicar el “compromís absolut” amb el comerç de proximitat i va recordar la visita de l’alcalde Jaume Collboni al districte també durant el mes de maig per trobar-se amb els negocis.

La regidora també va defensar l’acció de govern, destacant el lliurament de 2.000 habitatges de protecció oficial a tot Barcelona al llarg d’aquest mandat —en canvi, a Sarrià – Sant Gervasi només hi ha 127 pisos socials actualment, i la previsió és que se n’incorporin 200 en els pròxims tres anys— i les “reunions constants” amb veïns i entitats del districte.

Lluís Amat i la seva dona.

“La transparència i la claredat són fonamentals per explicar què fem amb els diners públics”, va tancar.

Des de l’oposició, les crítiques van ser, un cop més, constants. Junts va assegurar que Sarrià – Sant Gervasi pateix una baixa execució dels pressupostos participatius perquè “no tendeix a votar socialista”. El portaveu Pol Lloró va denunciar especialment l’impacte de les obres a Muntaner i va afirmar que “han condemnat els comerços a les portes del tancament”, reclamant ajudes directes per als negocis afectats.

Des del PP, Albert Fernández Saltiveri va criticar que el govern municipal “no atén els problemes reals de la població”, especialment en matèria de seguretat. Els comuns, a través de la portaveu Munsa Mompí, van lamentar que l’escola bressol El Ginjoler continuï en mans privades i van tornar a posar sobre la taula el cas de Gladys Soto per

projectes que no s’executen”, va dir la portaveu Núria Satorra, i va advertir de l’impacte que les actuacions tenen sobre el comerç de proximitat i la vida de barri.

Durant l’Audiència Pública prèvia al plenari, els veïns també van expressar queixes per les molèsties derivades de les obres i per l’estat d’alguns espais i carrers del districte. Entre altres qüestions, van preguntar pels jardins de Joan Vinyola i els jardins Oriol Martorell, que acumulen endarreriments, així com per problemes d’accessibilitat al passatge de Forasté i al carrer Pere Tarrés.

Medalles d’Honor

En el mateix Consell Plenari, es va aprovar per unanimitat proposar Lluís Amat i la Fundació TEAS com a candidats a rebre la Medalla d’Honor de Barcelona. En el cas d’Amat, es va reconèixer la seva trajectòria de compromís amb el barri i la vida comunitària del districte, especialment a través de l’Associació de Veïns de Pedralbes i altres iniciatives vinculades a la vida veïnal.

Pel que fa a la Fundació TEAS, el plenari va destacar els més de cinquanta anys de trajectòria d’aquesta entitat del Farró dedicada a la inclusió de persones adultes amb discapacitat intel·lectual i pluridiscapacitat a través de l’art i del treball psicocorporal. El reconeixement també va posar en valor la seva tasca comunitària i de defensa dels drets de les persones amb discapacitat. ■

Proposicions i precs:

Entre les proposicions aprovades, ERC va aconseguir tirar endavant una iniciativa per elaborar un mapa de locals buits i comerços amb risc de tancament al districte i impulsar plans de dinamització comercial. També es van aprovar per unanimitat una proposta del PP per millorar l’accessibilitat i la mobilitat a l’entorn dels carrers Montevideo i Can Mora, i una de Junts per elaborar una avaluació de l’impacte econòmic del tancament de Collserola per la pesta porcina africana i estudiar mesures de suport als negocis afectats.

En canvi, es va rebutjar la dels comuns per impulsar la cessió de solars a cooperatives d’habitatge, amb l’únic vot a favor dels proposants, el PSC, i l’abstenció d’ERC.

Pel que fa als precs, el govern va acceptar iniciatives relacionades amb la presència d’amiant, l’estat de l’espai públic, la neteja, la il·luminació a Vallvidrera i actuacions a les voreres del Putxet i a les biblioteques del districte.

Ricardo de la Fundació TEAS.

evidenciar els problemes d’habitatge. ERC, per la seva banda, va reclamar que més enllà de les obres es parlés de “les escoles bressol que no arriben i dels

CONSELL DE BARRI SARRIÀ

Sarrià té més de 200 escocells d'arbre buits

© AV Sarrià

Escocell al carrer d'Hort de la Vila**JOHN MCAULAY**

Sarrià té molts arbres. Concretament, 4.650, segons va detallar el coordinador de poda de Parcs i Jardins de Barcelona, Oriol Bonilla, durant el consell de barri -sense comptar les zones de boscos-. La majoria d'aquests, el 63 %, es troben alineant els carrers, però existeix una problemàtica que va voler ressaltar l'Associació Veïnal de Sarrià: la gran quantitat d'escocells buits que hi ha repartits pel barri.

Després d'una anàlisi exhaustiva, l'entitat ha pogut comptabilitzar-ne més de 200. Es tracta d'una situació que irrita l'Associació Veïnal. "Els arbres són éssers vius que viuen amb nosaltres, que la gent els veu créixer i els estima. Fins que un dia arriba algú amb una serra i se'ls emporta sense donar una explicació", va lamentar un representant durant el consell de barri. Per això, demanen a Parcs i Jardins que tinguin "sensibilitat" amb la ciutadania per informar quan es preveu talar un arbre, i també solucionar la situació dels escocells buits. "Sabem que voleu replantar-los i voldríem saber quan començareu a fer-ho", van preguntar.

Oriol Bonilla va assegurar que Parcs i Jardins treballa per accelerar aquest procés amb un "esforç extraordinari", però va explicar que la forta sequera que es va viure el 2023 va perjudicar la situació. "Per tornar a la normalitat haurem d'esperar dos o tres anys", va indicar, si bé va afegir "sempre hi haurà escocells buits".

La qüestió dels escocells és, precisament, una de les demandes que comparteix la Sindicatura de Greuges, i que aquest any ha inclòs com una de les propostes de l'informe anual. La Sindicatura reclama que cal "intensificar la replantació de tots aquells arbres que manquen, així com reparar i protegir els escocells que ho requereixen" amb l'objectiu de millorar l'espai públic i la qualitat de vida de la ciutadania, però també per evitar situacions de perill per possibles caigudes dels vianants.

Les obres als Jardins Oriol Martorell, lleugerament endarrerides

Durant el consell de barri dijous, també es va informar sobre a la renovació integral dels Jardins Oriol Martorell, es preveu que els treballs comencin el gener del 2027, cosa que significa un lleuger retard de dos mesos respecte de la previsió original, que era per al novembre d'aquest any. Les obres s'allargaran 18 mesos i es faran en fase única per canviar tot el parc.

D'altra banda, l'Ajuntament també va informar que aquest estiu, com a novetat, obrirà la Biblioteca J.V. Foix durant el mes d'agost perquè serà un refugi climàtic durant els mesos de calor. Amb aquest, hi haurà 11 refugis al barri i 32 al districte. També estarà oberta durant la Setmana Santa i Nadal. És una reivindicació que havia treballat, precisament, l'Associació Veïnal. ■

CONSELL DE BARRI GALVANY

La delinqüència baixa un 12 % a Galvany, però augmenten les lesions i els robatoris a vehicles

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

El Consell de Barri de Sant Gervasi - Galvany, celebrat el 26 de maig, va centrar bona part de la sessió en les dades de seguretat al barri, amb una intervenció de l'inspector en cap dels Mossos d'Esquadra a Sarrià - Sant Gervasi, Jordi Silva.

Segons va exposar, les dades actuals es mantenen per sota dels nivells del 2019. "Hem anat baixant cada any i encara no hem tornat mai a les dades prepadèmia", va afirmar. De fet, Silva va remarcar que el 2025 Sarrià - Sant Gervasi va ser on més van disminuir percentualment els fets penals denunciats.

En el cas concret de Sant Gervasi - Galvany, els Mossos atribueixen el volum de delictes al fet que és el barri més poblat del districte i un dels que concentra més activitat comercial i d'oci nocturn. "La majoria de coses del districte passen a Galvany", va resumir l'inspector.

Durant les primeres 20 setmanes de l'any -amb dades fins al 17 de maig- al barri s'han registrat una mitjana de 59 fets denunciats per setmana, davant dels 67,5 del mateix període de l'any passat, cosa que representa una reducció del 12 %.

Els furtos continuen sent el delictes més habitual, amb una mitjana de 30,8 casos setmanals, per sota dels 37,8 de l'any anterior.

En canvi, sí que augmenten alguns indicadors. Els robatoris violents i amb intimidació passen de 2,7 a 3,3 casos setmanals, mentre que els robatoris amb força a l'interior de vehicles pràcticament es doblen, passant d'1,3 a 2,3. Silva va atribuir aquest increment a un fenomen detectat arreu de Barcelona vinculat al

robatori de maletes i objectes visibles dins dels cotxes.

També preocupen les lesions, que passen de 2,5 a 4,2 denúncies setmanals. L'inspector ho va relacionar amb baralles i conflictes vinculats a l'oci nocturn i a la convivència quotidiana. "És un tema de reflexió social", va apuntar. Les denúncies per delictes contra la llibertat sexual també augmenten, passant de 0,6 a 0,9 casos setmanals. En aquest punt, l'inspector va remarcar que hi ha més sensibilització i més denúncies.

Pel que fa als robatoris amb força a domicilis, una de les problemàtiques que més preocupen històricament al districte, els Mossos asseguren que les dades s'han estabilitzat. A Galvany se situen en 1,9 casos setmanals, pràcticament igual que l'any passat.

Més enllà de la seguretat, la sessió també va tornar a evidenciar les queixes veïnals per les nombroses obres al barri. La regidora del districte, Maria Eugènia Gay, va defensar que es tracta d'una "injecció de pressupost" després d'anys sense actuacions de manteniment. "Les obres són molestes, però s'han de fer", va afirmar. Des de l'Associació de Veïns Sant Gervasi Sud, en canvi, es van mostrar favorables a aquestes actuacions, i van agrair que per fi s'arreglin els carrers.

Pel que fa a les obres vinculades a l'L8 dels Ferrocarrils de la Generalitat a Muntaner, el govern municipal va recordar que els treballs depenen de la Generalitat, i que el pou previst podria allargar-se fins al 2027. A hores d'ara, no hi ha un calendari clar, fet que incrementa la incertesa, especialment entre els botiguers. ■

KUMON, EL MÈTODE EDUCATIU QUE ELS PREPARA PER AL DEMÀ

Descobreix-ne
més coses

Matemàtiques • Lectura • English

KUMON
CONNECT

Kumon Barcelona - Sant Gervasi-Galvany • 636 038 857

MATRÍCULA GRATIS

Promoció vàlida del 20 de maig al 20 de juliol
de 2026. Consulta'n les condicions al centre.

Sant Gervasi de Cassoles accelera fer irreversible la pacificació abans de les eleccions

© John McAulay

JOHN MCAULAY

La transformació del carrer Sant Gervasi de Cassoles i de la plaça Frederic Soler entra en una nova fase. Després d'anys de debats, processos participatius i canvis urbanístics, tres veïns del barri han decidit dur a terme una empenta definitiva per accelerar un projecte que consideren urgent i evitar que quedi encallat. L'objectiu és clar: aconseguir que el govern municipal assigni pressupost i deixi encarrilat el projecte abans del final del mandat, de manera que la reforma sigui ja irreversible quan arribin les pròximes eleccions municipals, el maig del 2027.

© John McAulay

El carrer Sant Gervasi de Cassoles és avui una via marcada per la contradicció. D'una banda, l'històric carrer Major de l'antic municipi continua sent un dels principals eixos comercials i socials del barri, articulant escoles, comerços, el mercat, equipaments i espais de trobada. De l'altra, presenta un estat de degradació evident: calçades malmeses, voreres estretes, un flux constant de vehicles, excés de motos aparcades i una sensació generalitzada d'abandonament.

La Plataforma Ciutadana per la Remodelació de Sant Gervasi de Cassoles i la Plaça Frederic Soler,

© John McAulay

constituïda el gener del 2026, neix precisament per donar resposta a aquesta situació. Els seus impulsors — Joan Sancho, Michel Dumon i Miquel García — han treballat al llarg d'aquests mesos per construir consensos. "El primer que hem fet és intentar alinear tothom", expliquen a El Jardí. "Partits polítics, tècnics del districte, entitats, associacions de comerciants i veïns.", afegeixen.

De moment, han aconseguit el més difícil: el suport transversal dels partits polítics del districte, que en el plenari de març van votar a favor de la proposta, un fet poc habitual en qüestions urbanístiques. Paral·lelament, la plataforma ha iniciat un procés de recollida de signatures i adhesions després d'haver sumat el suport de comerciants, entitats i associacions del barri. "Que mai sigui dit que no hi ha hagut una sèrie

de persones que ens hem ocupat de fer públic que hi ha molta gent a favor. Millor no li podem posar a l'Ajuntament perquè ens doni el sí definitiu", afirmen.

"Més del 80 % de la feina ja està feta"

La gran diferència respecte d'altres reivindicacions urbanes és que aquesta no és només una idea abstracta. El projecte executiu ja existeix: va ser elaborat en el marc de la Superilla de la Bonanova, fruit d'un llarg procés participatiu impulsat entre el 2018 i el 2023 per l'Ajuntament de Barcelona i que va concloure amb una proposta del despatx d'arquitectura AR47. El projecte va ser presentat i aprovat tant pel grup impulsor com pel veïnat.

La reforma planteja una transformació profunda de l'espai. El model que es vol estendre és el que ja existeix al tram situat davant del Centre Cívic Vil·la

Florida: plataforma única, prioritat per als vianants, menys velocitat per als vehicles i més qualitat de vida. La idea és prolongar aquest esquema des de la ronda General Mitre fins al passeig de la Bonanova, convertint tot el carrer en un entorn més amable i segur, especialment per a la gent gran, els infants i els estudiants que cada dia es mouen entre escoles i equipaments de la zona. També es preveu actuar sobre la plaça Frederic Soler per fer-la més acollidora i coordinar-ho amb la futura reforma del Mercat de Sant Gervasi per obrir més l'equipament al barri i revitalitzar-ne l'activitat.

"Més del 80 % de la feina ja està feta", remarquen des de la plataforma. Ara, només falta revisar alguns aspectes puntuals, actualitzar el pressupost, licitar les obres i fixar un calendari d'execució. Però el temps corre. "Sabem que quan s'acosten eleccions, tot tendeix a paralitzar-se", adverteixen. "El que volem és que abans hi hagi un compromís ferm i irreversible". Després d'anys de reclamacions, la plataforma defensa que el districte deixi de ser una excepció urbana: si Barcelona ha estat capaç de transformar espais degradats d'altres barris, Sant Gervasi de Cassoles no s'ha de quedar enrere. ■

© John McAulay

La millor aigua del món torna a Barcelona.

I no només pel seu sabor, guardonat amb els reconeixements internacionals de més prestigi. Aigua de Benassal, rica en bicarbonat i baixa en sodi, és una aigua mineral natural amb importants beneficis per a la salut avalats per la ciència(*), que van molt més enllà de la hidratació diària.

International Taste and Quality Institute Brussels

Superior Taste Award 2010-2021
Crystal Award 2012
Diamond Award 2016

International Quality Institute Bruxelles Monde Selection

Gran Gold Award 2022-2025
Trophy Award 2024

Declarada mineromedicinal l'any 1928, Aigua de Benassal ajuda el teu organisme a eliminar toxines i afavoreix una bona salut renal. Alhora, contribueix a enfortir els ossos i a mantenir-ne la densitat, i ajuda a regular la pressió arterial, protegint la salut cardiovascular.

Avui, Aigua de Benassal torna a Barcelona per cuidar-te. Demana-la a la teva botiga de confiança i redescobreix una de les aigües més reconegudes del món.

I si tens un comerç i vols incorporar-la al teu assortiment, posa't en contacte amb nosaltres a administracion@aguabenassal.com

* Tots aquests beneficis han estat descrits a l'informe liderat per la Dra. Dolores Corella, catedràtica de Medicina Preventiva i Salut Pública de la Universitat de València.

El llarg malson de la Gladys, una veïna desnonada a Sant Gervasi i reubicada a Cerdanyola

© Silvia Molina

JOHN MCAULAY

La Gladys Soto va viure un dels pitjors malsons que pot patir qualsevol mare soltera el desembre del 2024: pocs dies abans de Nadal, va ser desnonada de casa seva, al carrer Laforja, després d'haver viscut a Sant Gervasi durant més d'una dècada. Malgrat haver portat el seu cas al ple del districte i comptar amb el suport del Sindicat d'Habitatge de Cassoles, que fins i tot havia aconseguit ajornar temporalment el llançament, ella i el seu fill Lucas van acabar al carrer.

Gairebé un any i mig després, però, el malson no s'ha acabat per a la Gladys, que encara pateix les conseqüències d'aquell desnonament: encara no ha trobat ni habitatge ni feina estable. Expulsada del seu pis a Sant Gervasi, ella i el Lucas van passar per algunes solucions temporals abans d'acabar a Cerdanyola del Vallès. És aquí on els Serveis Socials de l'Ajuntament li van trobar una plaça en una residència per a persones vulnerables.

Per a ella i el fill, el principal problema és la distància que separa Cerdanyola de Sant Gervasi, on tots dos fan vida. El Lucas, d'11 anys, va a l'Escola Poeta Foix, i cada dia han de fer un llarg recorregut en transport públic per arribar a classe, que dura aproximadament una hora quan no pateix els habituals retards de Rodalies. "De vegades arribem tard a l'escola perquè els trens no són puntuals", explica en una conversa amb El Jardí. "El nen acaba la majoria de dies molt cansat".

Un cop deixa el Lucas a classe, ella també passa el dia al barri: la Gladys té visites mèdiques i terapèutiques, i cites

amb l'orientadora social, a Sant Gervasi. Des que va ser desnonada, ha pogut trobar algunes feines puntuals, però en la seva situació se li fa molt més difícil trobar res permanent. "Em surten ofertes per començar a treballar a les 7 o 8 del matí, però amb el fill m'és impossible", relata. "I ningú vol contractar algú que està vivint a Cerdanyola".

Més enllà de la distància, la residència on viu també pateix deficiències importants. "L'ambient no és del tot còmode", explica. "Hi ha tota mena de gent, persones que beuen, hi havia paneroles, i fins i tot va haver-hi un episodi de sarna". La Gladys i el Lucas tenen una habitació privada amb lavabo, però comparteixen la sala d'estar i la cuina —amb pocs utensilis i on es fa difícil cuinar res— amb la resta de residents. A través d'un acord de copagament amb l'Ajuntament, paga 400 euros al mes, una xifra que considera elevada tenint en compte la ubicació i la qualitat.

Una reubicació per ara impossible

Per tots aquests motius, la Gladys reclama que Serveis Socials li trobi una habitació al districte de Sant Gervasi o, com a mínim, a la mateixa ciutat. "Viure a Barcelona m'ajudaria bastant a l'hora de trobar feina i de poder fer vida al barri", diu. De moment, però, l'Ajuntament li ha dit que no hi ha cap plaça disponible i que s'hauria de buscar una habitació pel seu compte, segons relata.

Una situació que el consistori justifica. Serveis Socials valora que la Gladys "pot assumir un copagament ajustat als seus ingressos" —provinents de la renda garantida de ciutadania i la

renda activa d'inserció per violència de gènere— de l'Allotjament Temporal d'Urgència de Cerdanyola on viu. Pel que fa a una reubicació, l'Ajuntament valora que "en aquest moment, atenent al seguiment que es fa del cas, no es justifica un trasllat de recurs".

En canvi, el Sindicat d'Habitatge de Cassoles no comparteix aquesta posició. L'organització, que ha seguit de prop el cas de la Gladys, reclama que se li rebaixi el preu que ha de pagar per l'habitació i que se li trobi una alternativa més propera. "Hi ha opcions disponibles a la ciutat", asseguren. Per fer pressió i aconseguir que l'Ajuntament cedeixi, el sindicat d'habitatge es prepara per iniciar una campanya que visibilitzi el cas de la Gladys.

Una campanya per visibilitzar el cas

De moment, l'organització ja ha fet una primera acció. El passat 4 de maig, el sindicat va realitzar una protesta a la seu de Serveis Socials a Sant Gervasi, mostrant una pancarta reclamant un reallotjament al barri de la Gladys, aprofitant que ella es trobava en aquells moments

en una reunió amb la treballadora social que porta el seu cas. Durant l'acció, els membres del sindicat van mostrar una pancarta i van fer cànctics de suport.

A la reunió, però, no es va aconseguir pràcticament cap millora. "No van acceptar el que demanàvem, que l'acostin al barri o cobreixin més part de la despesa que suposa l'allotjament", explica a El Jardí el Lluís, membre del sindicat. L'única concessió: l'Ajuntament li ha donat un servei de menjador social a Sant Gervasi, ja que actualment es veia obligada a dinar fora de casa, amb l'elevat cost que això suposava. "No és ni tan sols una victòria, és una mesura de mínims", diu el Lluís.

La Gladys se sent molt desemparada per Serveis Socials, que la subjecta a un "control absolut" de la seva vida i les seves gestions econòmiques. "Em diuen que no sé administrar bé els meus diners i que si vull una vida digna he de marxar de Barcelona", critica. Una situació que, segons explica, li genera estrès i la bloqueja. "Jo necessito estabilitat a la meua vida per poder trobar una feina i un habitatge estable", conclou. ■

TALLERS d'ART

juliol 2026

de 6 a 16 anys

dibuix pintura sketching
creativitat manualitats

informa't !

Estudi d'Art Soriano Camacho

Pl. Sant Joaquim, 8 BCN tel 636 290 924 estudi@sorianocamacho.com

El Suprem confirma 10 anys de presó per al mestre de la Salle Bonanova que va agredir sexualment un alumne

EL JARDÍ

El Tribunal Suprem ha confirmat la condemna de 10 anys de presó per a l'exmestre de la Salle Bonanova Víctor Planas, acusat d'agredir sexualment un alumne del centre que també era el seu fillastre. El tribunal ha rebutjat l'últim recurs i la sentència, dictada per l'Audiència de Barcelona el juny del 2024, ja és

ferma, de manera que haurà d'ingressar a la presó pròximament.

Els fets es van produir entre el 2010 i el 2013, quan la víctima tenia entre 12 i 15 anys. A més de la pena de presó, l'exprofessor haurà de complir sis anys de llibertat vigilada, no podrà acostar-se a la víctima durant 15 anys i haurà d'indemnitzar-la amb 40.000 euros. ■

La policia reforçarà la presència a Sarrià després dels últims robatoris i actes vandàlics

EL JARDÍ

Els Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana desplegaran cada cap de setmana un dispositiu conjunt a Sarrià per prevenir robatoris violents i actes vandàlics, arran dels incidents de la matinal del 3 de maig, quan una vintena de persones —moltes menors— van protagonitzar assalts amb intimidació

i desperfectes a vehicles.

L'operatiu se centrarà en espais concrets com parcs, zones de lleure i entorns dels Ferrocarrils, amb controls preventius i patrulles mòbils per detectar situacions de risc i actuar ràpidament. El dispositiu també comptarà amb coordinació amb unitats d'ordre públic per intervenir en incidents greus. ■

Per la festa major de Sant Gervasi treu la llengua!

Prepara't per a la Flama del Canigó!

23 de juny a les 22.00 h

Arribada de la flama a la porta de Sarrià i lectura del manifest abans d'encendre la foguera de Sant Joan

Dijous 11 de juny a les 18.00 h
a la Plaça Bonanova

Tarda infantil amb el Pallasso Pep Callau i el grup musical Pepsicolen

a càrrec d'Òmnium Cultural

 ÒMNIMUM
BARCELONA
Sarrià-Sant Gervasi

Quatre veïns de Sarrià - Sant Gervasi obren la porta a presentar-se a les primàries de Junts per a les municipals de Barcelona

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

Sarrià - Sant Gervasi és l'indiscutible protagonista de les primàries que Junts celebrarà per escollir l'alcaldable de la ciutat. A hores d'ara, fins a quatre veïns del districte -**Jordi Martí**, Glòria Freixa, Jaume Alonso-Cuevillas i Pilar Calvo- han manifestat la seva voluntat de concórrer al procediment intern que acabarà proclamant el cap de llista de la formació per a les municipals del 2027, que se celebraran el mes de maig.

Calendari

Va ser l'1 de juny quan el partit va constituir la comissió municipal territorial, que serà la responsable d'un procés que es tancarà el 21 de juny amb les votacions. Durant tot aquest mes, es proclamaran les precandidatures i els aspirants també hauran de començar la recollida d'aval.

Però quin és el perfil dels aspirants?

Martí Galbis és una de les figures amb més trajectòria dins l'espai municipal de Junts a Barcelona i especialment al districte de Sarrià - Sant Gervasi. Històricament, ha estat una de les persones de màxima confiança de Trias, que en diverses ocasions l'ha situat com a relleu natural dins

el projecte municipal. Actualment, és president del grup municipal de Junts a l'Ajuntament després de la sortida de Trias i compta amb un important suport entre els afiliats del districte, un dels principals feus electorals del partit. Veí del Putxet, també va ser regidor president de Sarrià - Sant Gervasi i continua estretament vinculat al dia a dia del districte.

Glòria Freixa ha desenvolupat la seva trajectòria entre l'àmbit jurídic i la representació institucional. Professionalment, va treballar durant tretze anys com a lletrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades abans d'entrar al Parlament el 2018 com a diputada de Junts. Amb el temps ha assumit responsabilitats a la direcció nacional del partit i des del 2024 exerceix com a secretària primera de la mesa del Parlament. Veïna de Sarrià, també va ser presidenta de l'agrupació de Junts al districte.

Alonso-Cuevillas, veí de Sarrià i conegut per haver estat advocat de Carles Puigdemont, no ha tingut fins ara el mateix pes en la política municipal barcelonina, tot i que gaudeix d'una gran notorietat pública pel seu paper en la defensa jurídica de dirigents independentistes durant el procés. Va ser una

figura pròxima a Laura Borràs durant la seva etapa a la mesa del Parlament. L'advocat va deixar l'escó el 2024 i aleshores va assegurar que es dedicaria plenament a l'exercici del dret. Ara, però, manté oberta la porta a encapçalar la candidatura de Junts a Barcelona.

Per últim, la quarta aspirant és la veïna del Putxet Pilar Calvo. Històrica periodista esportiva, actualment és diputada al Congrés dels Diputats i compta amb l'aval de la cap de files de Junts a Madrid, Míriam Nogueras. La periodista va formar part, simbòlicament, de la llista de Junts per Catalunya en les eleccions catalanes 2017, liderada per Carles Puigdemont. Posteriorment, va exercir com a portaveu dels líders del procés tancats a la presó que es van declarar en vaga de fam. A les municipals del 2019 va tornar a anar a llistes com a número vuit per Barcelona, sota el lideratge de Quim Forn i Elsa Artadi, però tampoc va entrar. Per últim, el novembre del mateix any, va anar com a independent de Junts, en setè lloc, a les eleccions generals. Va entrar com a diputada, però, el 2021, quan va substituir Laura Borràs. En aquell moment, també era coordinadora de Junts a Barcelona. ■

Òmnium Cultural Sarrià - Sant Gervasi renova la junta i fixa els objectius per a aquest any

CARME ROCAMORA I SEGUÍ

La territorial d'Òmnium Cultural a Sarrià - Sant Gervasi ha renovat la seva junta directiva després de l'Assemblea General Ordinària celebrada el passat 13 d'abril a la sala d'actes de Casa Orlandai.

La nova junta està encapçalada per Jaume Prat com a president. També en formen part Imma Clarà i Lluís Mas, com a vicepresidents; Joan Puigdollers, secretari; Núria Garcia, tesorera; i Mireia Alsina i Lluís Juanet, com a vocals.

Segons expliquen en un comunicat adreçat als socis i sòcies, la nova etapa neix del treball d'un "grup motor" que durant els darrers tres anys s'ha anat reunint mensualment i que ha impulsat diversos programes de l'entitat al districte, així com iniciatives pròpies. La junta també destaca el suport rebut pels tècnics d'Òmnium Cultural durant aquest període.

Entre els objectius per a aquest any hi ha l'organització del concert anual de Nadal, la participació en les festes majors del districte i la continuïtat del programa Vincles. També preveuen impulsar una nova sessió de "Revoltas", activitats vinculades a la història i la vida cultural de Sarrià - Sant Gervasi, projeccions de Cinexic i la participació en la rebuda de la Flama del Canigó.

La territorial també vol reforçar la seva presència en espais de cohesió social i associativa del districte, com la Casa Orlandai i la Taula d'Entitats.

Finalment, la nova junta anima els socis i sòcies a implicar-se en les activitats de l'entitat i a col·laborar-hi. ■

Residencial Augusta Park

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona

93 362 49 10

informacio@residencialaugustapark.com

**Garantia de
seguretat
Covid-19**

Residencial Bellesguard Park

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona

93 254 05 70

reservas@bellesguardpark.com

- Test antigens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós

MIRADES OBERTES MENTS DESPERTES

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

Ciutadania, compromís i servei

Llar d'infants Sant Ignasi (I1-I2)

Com a casa!
Vine a conèixer-nos

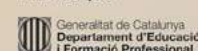
**Visites
personalitzades**

93 602 30 00

info.santignasi@fje.edu

www.santignasi.fje.edu

Amb el suport

Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi és un centre concertat per la Generalitat de Catalunya en els ensenyaments de: Infantil (I3, I4 i I5), Primària i ESO.

Els restaurants de Collserola batallen per continuar oberts malgrat les complicacions per la pesta porcina

Amb el tancament dels boscos i els camins, la restauració ha perdut el 50 % de la seva activitat econòmica

ANA RUBIÓ JIMÉNEZ

“El parc de Collserola no està tot tancat: estan restringits els boscos i els camins, però no les carreteres ni els accessos urbanitzats. Els restaurants encara hi som i, a diferència del que molta gent pensa, s’hi pot accedir amb normalitat”. Aquest és el missatge clau que els restauradors de la muntanya de Collserola volen fer arribar a la ciutadania. Per a ells, el seu dia a dia coexisteix amb les mesures de prevenció i control de la pesta porcina africana impulsades per la Generalitat, i lamenten que, des dels mitjans de comunicació, es doni una idea equivocada del tancament total de la muntanya. Així ho ha explicat a El Jardí la Thais, responsable del restaurant El Racó de Collserola, tot subratllant que “hi ha una manera d’arribar a tots els establiments sense incomplir les normes de seguretat”.

Des de la parada dels ferrocarrils de Baixador de Vallvidrera, la carretera de l'Església et porta directa a El Racó. Al Restaurant La Fourchette de Collserola, s’hi arriba pel carrer Major del Rectorat. A la Masia Can Calopa de Dalt hi ha espai per aparcar les bicicletes i els vehicles privats. L'establiment familiar Can Trampa és a la plaça de Vallvidrera, i el restaurant El Nou Can Martí es troba al barri urbanitzat de la Font del Mont. Aquests són alguns dels negocis de proximitat de la muntanya; uns establiments que, a causa de les restriccions, han vist la seva activitat notablement afectada.

Sobreviure amb el parc tancat

Quan el desembre de 2025 es va detectar el primer cas de pesta porcina africana a Collserola, la reacció va comportar un primer tancament dels boscos i camins: una mesura necessària i contundent per gestionar la crisi des de l'àmbit sanitari,

però amb danys col·laterals per als comerços i restauradors de la zona. Des d’aquell moment, es va prohibir l’accés al medi natural per caminar, córrer, anar en bicicleta, passejar animals domèstics... La Thais lamenta que, ja aleshores, va desaparèixer un 50 % de la clientela, una xifra que, després d’un breu repunt entre gener i març amb la reducció de les mesures, continua creixent.

Ara, a les portes de l’estiu, i després que el tinent d’alcaldia de Seguretat de Barcelona, Albert Batlle, confirmés que el parc romandrà tancat durant l’època estival, la restauració viu en una corda fluixa. La Yolanda, directora de L’Olivera - Masia Can Calopa de Dalt, lamenta que no hi ha prou informació per anticipar-se: “Confiam en la gestió que s’està fent, però no sabem quant de temps estarem en aquesta situació, si es tracta d’uns pocs mesos o d’un any més”. En aquest context, alguns restauradors com la Sílvia, de Can Trampa, han decidit visibilitzar la problemàtica a les xarxes socials i apel·lar al suport mutu i a la solidaritat. “Des que vaig fer el vídeo explicant la situació, he notat un increment de feina. Ara tinc nous clients que

no em coneixien o no sabien pel que estava passant”, celebra la propietària. De moment, la Sílvia no ha hagut de fer cap acomiadament i espera sortir-se’n: “La veritat és que vaig al dia, miro prim amb les despeses i m’encomano al que hagi de ser”.

Al restaurant de la Thais, la davallada de clients té un preu més alt i pronostiquen un estiu difícil: “Hem hagut de fer alguns acomiadaments i hi ha famílies que s’han quedat sense feina”. A L’Olivera de Can Calopa, la Yolanda confessa que tampoc estan “per tirar coets”. Al parc hi falten els grups de ciclistes i de jubilats que s’aturaven a esmorzar cada dia, però també les famílies i els grups escolars. Aquesta absència impacta directament en el dia a dia de Can Calopa, on les visites a la masia i les activitats de divulgació mediambiental s’han vist gairebé paralitzades, provocant una forta davallada en la facturació.

En Marc, propietari del restaurant Nou Sant Martí, assenyala que les pèrdues no són només econòmiques sinó que, a més, suposa “d’un greu perjudici de salut, tractant-se dels pocs espais verds on encara podem trobar un ambient moderat de contaminació ambiental i acústica”.

El ple del districte aprova per unanimitat explorar un pla d’ajudes

El dimecres 20 de maig, Junts va presentar al Consell Plenari del districte una proposició per avaluar la situació i impulsar un pla de contingència amb

ajudes, una proposta que es va aprovar per unanimitat. El conseller de Junts que va presentar la iniciativa, Álvaro Clapés-Saganyoles, va qualificar de “contradicció evident” la gestió de la Generalitat davant aquesta crisi, que ha destinat més de 4,5 milions d’euros a mesures de control de la pesta porcina: caçadors, bioseguretat, recursos sanitaris... i ha deixat els negocis afectats en un “silenci administratiu”. Com va recordar Clapés-Saganyoles, quan una decisió pública genera un perjudici econòmic sobre un col·lectiu concret, l’Administració té la responsabilitat i el deure públic de compensar-ho.

Tanmateix, com apunta la Thais, “això s’hauria d’haver abordat en el moment en què es va iniciar el tancament del parc, no ara”, i això ha generat un cert malestar i escepticisme entre els restauradors. La Sílvia qüestiona l’efectivitat de les ajudes econòmiques i les compara amb les de la Covid-19: “La veritat és que m’ho pensaré molt, perquè durant la Covid ens van donar un ajut, però després ens el van reclamar i ens van fer pagar el doble. Per això, aquest tipus d’ajuts trampa no els voldré”.

En representació del govern del PSC, Blas Navalón va recollir la proposició i es va comprometre a traslladar-la a la Generalitat -que també està liderada pel partit socialista-. Paral·lelament, Navalón va plantejar la possibilitat “d’activar algun tipus d’ajut, com bonificacions de l’IBI o descomptes especials” per donar suport als negocis de proximitat.

Mentrestant, la Thais, la Sílvia, la Yolanda i el Marc coincideixen en el fet que, malgrat les dificultats actuals, la restauració de Collserola continua sent una molt bona opció per un dinar de cap de setmana, un esmorzar de forquilla o un menú de migdia. “Els nostres espais són completament segurs, tant per a qui ens visita, com per evitar la propagació del brot”, recorda la Yolanda. I, per fer més amables els dies, en Marc explica que a partir del mes de juny, els dissabtes i diumenges al Nou Can Martí, hi haurà música en directe. “Esperem que ens ajudi a tots a donar impuls a l’estiu”, conclou. ■

SARRIÀ BLUES

Calçots

AITOR ROMERO ORTEGA

Fa cosa d'un mes vaig rebre un correu electrònic on se'm convidava a un esdeveniment anomenat "Calçotada Fest" a la població madrilenya de Las Rozas. Es veu que la d'aquest any és la setena edició que fan. El gran atractiu de la festa eren els calçots il·limitats als quals, suposadament, podien accedir tots els inscrits.

Aquest 21 de febrer, al conegut barri de Vallecas (molt a prop d'on visc), el Cercle Català de Madrid i la seva colla castellera van organitzar una calçotada popular per a més de 200 persones. Va ser tot un èxit. Van exhaurir els tiquets i la cosa va sortir en uns quants diaris i publicacions. Fins i tot recordo que al meu barri, veí de Vallecas, se'n va parlar, no sense sorpresa.

La cosa és que ja fa un temps que la gent amb qui em vaig trobant aquí a Madrid, quan s'assabenta que soc català, em pregunta i em treu sovint el tema dels calçots. Quan els confesso que no soc un gran aficionat d'aquest àpat la gent se sol estranyar, com si no ho acabessin d'entendre. I encara més quan els intento explicar que en realitat és un costum més propi d'unes quantes comarques tarragonines que no pas de Barcelona. Em temo que aquesta és una guerra perduda. Com succeeix amb la paella o la fondue, els calçots ja han esdevingut per als altres (i també per nosaltres, que ho hem acabat comprant) un símbol de catalanitat indiscutible.

Reconec que no vaig veure venir aquest *hype* dels calçots. De fet, em sembla irònic que un país com el nostre, amb no sé quantes estrelles Michelin i que es vanta d'haver inventat la cuina molecular, hagi acabat exportant a tort i dret un menjar tan primitiu. Suposo que en part és normal. En un món buit que s'ofega en la banalitat i on cada cop costa més trobar-se amb els altres, les calçotades aspiren a recuperar una idea de comunitat festiva, encara que sigui fràgil i totalment provisional. A mi també em passa. De fet, m'atreviria a dir que m'interessen més les calçotades que els propis calçots. Aquest mateix any, sense anar més lluny, m'han convidat a dues a prop de Madrid. I la veritat és que no recordo pràcticament res dels calçots suposadament de Valls d'aquells dies, però sí una taula allargada amb un munt de gent sent feliç, o almenys fingint certa idea de felicitat. Dit a la manera d'un esnob: el triomf incontestable del calçot és més antropològic que gastronòmic.

A la "Calçotada Fest" que es va organitzar a Las Rozas es prometia a més un campionat de menjar calçots i un altre de beure en porró. Reconec que vaig estar temptat d'apuntar-me als dos concursos com a exercici de periodisme *gonzo*, aquell que es fa des de dins, sense cap pretensió d'objectivitat, i on el reporter es converteix en protagonista (sovint esbojarrat) dels fets que narra en primera persona. Segur que m'hauria resolt aquesta columna. Per desgràcia ja havia donat per acabada la meva temporada de calçotades, així com la de sociabilitat extrema. Necessitava certa soledat. De manera que m'he vist empès a tractar el tema des d'un cantó força menys empíric.

Per justificar la meva feina he creat una teoria. La podríem anomenar "Teoria general del calçot" i de moment, en aquesta primera aproximació, consta només de dues observacions o comentaris: 1) el calçot confirma l'obsessió malaltissa de la gastronomia popular catalana amb les formes allargades, per no dir fàl·liques (la botifarra, el fuet, el fränkfurt...); 2) quan Unamuno, en la seva coneguda discussió regeneracionista amb Joan Maragall, va demanar gairebé a crits que es catalanitzés Espanya, no sé si volia dir ben bé això. ■

AITOR ROMERO ÉS ESCRITOR.

SALUT I BENESTAR

El jardí exterior

GLÒRIA VILALTA

Fa uns dies, aprofitant la baixada del fred, vam animar-nos a arreglar l'exterior de la casa. Bàsicament, el tros més proper, l'espai on tenim algunes plantes i flors. *No sé si el puc anomenar jardí, encara. Està en procés...*

Hi ha dies, que una sent més la necessitat de buidar, netejar, endreçar. I aquell era un d'aquests dies. Devia necessitar més claredat mental.

Estava arrencant algunes herbes que estaven entremig dels rosers, quan em va venir el pensament de què simbolitza el jardí.

Tot, absolutament tot, té un simbolisme per nosaltres, propi de cadascú. Però també hi ha un simbolisme que s'anomena universal, perquè va més enllà del temps i l'espai. Un simbolisme que transcendeix les nostres interpretacions, cultures i èpoques.

Per posar un exemple, un arbre simbolitza la relació entre els tres mons – l'inferior, el terrenal i el superior-. Simbolitza també un eix.

Aquesta és part d'una imatge del llibre de N. Spineto, *Los símbolos en la historia del hombre*, en la que veiem l'expressió gràfica d'aquesta simbologia en diferents cultures. Podem veure diferents signes, però el significat profund, el què simbolitzen, és el mateix en totes.

Tornant al jardí, el seu significat simbòlic a escala de simbologia universal seria: "lloc on la matèria està endreçada, símbol de la consciència davant l'inconscient (selva)".

Depenent de les cultures i el context, però, també se li han donat els següents significats: fertilitat i renovació, canvis, el cicle vital, el món interior, o un lloc de pau o connexió amb el món espiritual.

No sé si necessitava més consciència o què em va moure, però tinc clar que de la mateixa manera que necessito harmonia a l'interior, també en necessito a l'exterior, perquè *com és a dins és a fora i com és a fora és a dins*. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL.

EDUCACIÓ

La desídia del PSC amb l'educació pública

MUNSA MOMPIÓ

A Barcelona, i especialment al districte de Sarrià - Sant Gervasi, hem normalitzat una realitat inacceptable: que tenir accés a una escola bressol pública sigui més aviat un miracle. L'educació de 0 a 3 anys no és un simple recurs de conciliació familiar per a qui

s'ho pugui pagar (tot i que, sens dubte, fa una tasca de conciliació essencial per a moltes famílies). És una eina imprescindible, la primera etapa del sistema educatiu amb una clara incidència en la reducció de les desigualtats i la garantia de la igualtat d'oportunitats.

Malauradament, però, les escoles bressol públiques al districte continuen sent insuficients i, en alguns barris, fins i tot inexistents (com és el cas de Sant Gervasi - Galvany, les Tres Torres o el Farró). Les dades del curs 2025-2026 ens diuen que el 47 % de les famílies que van demanar una plaça no la van aconseguir, i l'oferta actual de places només dona cobertura a un escàs 14 % dels infants del districte. Unes xifres que ens situen a la cua de la ciutat, juntament amb districtes com l'Eixample.

L'any 2023 el PSC va presentar-se a les eleccions municipals amb el compromís de construir una escola bressol a Sant Gervasi, per tal de corregir una situació històricament injusta. Com s'explica que un barri com Sant Gervasi - Galvany, on viuen 47.000 veïns i veïnes, no tingui ni una sola escola bressol pública?

Sembla, però, que les promeses se les emporta el vent. Fa uns mesos Jaume Collboni va anunciar el seu horitzó per a l'any 2030 d'escoles bressol i cap era al districte de Sarrià - Sant Gervasi. De fet, mentre entre els anys 2015 i 2023 el govern de Barcelona en Comú va obrir 10 nous centres i en va ampliar 2 més a tota la ciutat, el PSC només té previst fer-ne 6 i ampliar-ne 1 fins al 2030 (quan ni tan sols saben si formaran part del govern).

El més greu d'aquesta situació és que la manca de places no és només un problema de manca de sòl o de pressupost, és una manca absoluta de voluntat política. Durant el mandat passat, Barcelona en Comú va treballar en un reglament per permetre el pas de les escoles bressol privades que ho volguessin a la xarxa pública. Una eina pionera inspirada en el decret de la Generalitat en el cas de les escoles concertades (com és el cas de l'Escola Projecte al districte) per augmentar l'oferta pública de manera més ràpida i garantir la continuïtat de projectes educatius consolidats. Una eina que va quedar pràcticament enllestida, només a l'espera de la seva aprovació.

Doncs bé, el PSC fa tres anys que té aquest reglament menystingut i oblidat en un calaix. I aquesta paràlisi té conseqüències reals que afecten els veïns i les veïnes, com hem vist amb la situació viscuda a la llar d'infants El Ginjoler. Una oportunitat perduda perquè una escola bressol pogués passar a la xarxa municipal mantenint un projecte de barri, en català i de qualitat.

L'educació 0-3 no pot ser el privilegi d'uns pocs i, per això, no podem permetre que aconseguir una plaça pública sigui una qüestió de loteria. Cal posar en marxa amb celeritat tots els mecanismes possibles per augmentar la xarxa d'escoles bressol. Perquè no podem oblidar que l'educació és un dret fonamental i una poderosa eina per transformar el món. ■

MUNSA MOMPIÓ ÉS LA CONSELLERA PORTAVEU DELS COMUNS A SARRIÀ - SANT GERVASI

BERNAT PADROSA

“Vaig començar en una habitació fent classes particulars i ara coordino dues escoles de música”

Bernat Padrosa és guitarrista, professor i emprenedor. Director de l'Escola de música Trémolo i de la sala Nota 79, al barri del Farró, aquest any ha fet créixer el projecte amb l'obertura de Trémolo dansa, un nou espai que ofereix classes de dansa i activitats de salut i benestar corporal. És en una de les seves aules, envoltats de miralls, que conversem.

ANA RUBIÓ JIMÉNEZ

Vostè diria que és una cara coneguda al barri del Farró?

Tinc la sensació que sí. Afirmar-ho queda una mica malament -confessa rient-, però la veritat és que sempre vaig saludant pel carrer. I no és només perquè Trémolo hagi nascut aquí, sinó també perquè jo hi he viscut tota la vida.

Va crear Trémolo fa quinze anys, d'on va sortir la iniciativa?

Bé, la meua trajectòria com a professor de música no la vaig decidir. Va ser un procés gairebé predeterminat: vaig començar en una habitació de casa fent classes particulars, després vaig llogar un local petit, del petit vaig passar a un local mitjà, del mitjà al gran i d'aquí als dos locals que coordino avui dia.

En aquest procés, tenia clar que volia dedicar-se a la pedagogia musical?

Al principi, gens. Quan acabes la carrera, surts pensant: “Jo vull ser el millor guitarrista del món”, “Jo només vull tocar”, i després t'adones que la música clàssica i la guitarra són una petita part de tota la indústria musical i, de fet, que ara són cada vegada més residuals. I llavors he hagut de complementar la meua passió i projectes personals amb qüestions logístiques de com guanyar-me la vida.

Trémolo ha acabat representant molt més.

Sí, tenir l'escola m'ha portat a plantejar-me noves coses. Això que diuen que quan ensenyes, aprens per segona vegada? Doncs això. I és des d'aquí, que hi he trobat molt de sentit.

Comentava que la música clàssica és residual, com conviu aquesta idea amb el fet d'estar formant nous músics?

Bé, en primer lloc, Trémolo no només fa música clàssica, tenim

molta secció de música moderna. Tot i això, el que vull dir és que avui dia és complicat que una persona visqui exclusivament de fer concerts de música clàssica. I sobretot amb instruments com el piano o la guitarra, que són instruments molt solistes i de recital. La realitat és que els alumnes que formem per entrar en un grau superior de música no es veuen fent una altra cosa.

En parla per experiència?

Jo vaig descobrir la guitarra al centre d'educació musical Diaula, que també era al barri. Allà vaig començar a aprendre'n, i va ser a segon de BUP -l'equivalent a 4t d'ESO- que va començar a tirar-me molt i molt fort, i ja no l'he deixada.

Del seu pas com a alumne i, sobretot, de la seva experiència com a professor, què valora de l'ensenyament musical?

Que no es noti que estàs ensenyant música. És a dir, el més interessant de la classe de música és que passen moltes coses que van més enllà de si això és un “do”, un “mi” o un “fa”. Per tant, que la música sigui com un mitjà o un vehicle, més que una finalitat en si mateixa.

Com es tradueix aquesta intenció a Trémolo?

A l'escola treballem molt amb projectes. Ens fixem molt en la dinàmica de la classe i utilitzem el joc per trencar els esquemes dels infants. També, ens agrada plantejar

“

El meu ideal, de moment no aconseguir, és que hi hagi alguna cosa que estigui per sobre de la música; una cosa que té a veure amb l'art, amb la comunitat, amb l'energia que hi ha a l'aula

“

Calen centres on els infants, en lloc d'estar-se al sofà amb l'Instagram, puguin gaudir d'una bona estona i alhora fer una mica de múscul. Amb fer múscul vull dir enfrontar-se al procés d'aprenentatge

I acompanyar la frustració...

És clar, d'alguna manera busquem generar el pensament: “M'estan ensenyant una cosa que em costa, m'hi esforço, ho aconseguixo o no, i ho torno a intentar”. I per mi això és més important que la música. No m'importa que l'infant acabi tocant el violí superbé, sinó que allò que hagi après, al cap dels anys d'estar amb nosaltres, ho pugui aplicar en altres situacions.

reptes prou exigents. El meu ideal, de moment no aconseguit, és que hi hagi alguna cosa que estigui per sobre de la música; una cosa que té a veure amb l'art, amb la comunitat, amb l'energia que hi ha a l'aula. De fet, la música és allò que fem perquè ens uneix, però mola que hi hagi coses que vagin més enllà.

Creu que aquest ideal es pot traslladar a la dansa?

Exacte. I per això, juntament amb l'Anna Navarro, hem creat Trémolo Dansa. Aquest any ha estat el primer de l'escola i hem obert amb una línia de dansa de tots els estils i també de teatre musical. Ara, de cara el curs vinent, estem engegant una oferta de salut i benestar. No volem ser un gimnàs, sinó un local on transmetre la importància de cuidar-nos, escoltar-nos, moure'ns... I hem creat un programa d'activitats al voltant d'això.

Amb tot el que explica, com es relacionen el músic, el professor i l'emprenedor?

No t'ho recomano, em costa. El meu dia tipus és: al matí, la guitarra; i, a la tarda, l'escola. El que passa és que, a vegades, hi ha imprevistos i faig el que puc. És veritat que jo no tinc una formació empresarial i, per tant, ara que Trémolo s'ha fet gran, també estic descobrint com gestionar l'equip, com cuidar-lo, com entendre'l bé, els recursos humans... Tot aquest món és un repte.

Considera important que hi hagi una escola de música dins d'un barri?

És bàsic. Penso que calen centres on els infants, en lloc d'estar al sofà amb l'Instagram, puguin gaudir d'una bona estona i alhora fer una mica de múscul. Amb fer múscul vull dir enfrontar-se al procés d'aprenentatge.

© Silvia Molina

Aquest aprenentatge és extensible també als adults?

Evidentment. Ho veiem sobretot amb les mares de les nenes que venen a l'escola de dansa. Després de veure les seves filles, es motiven a provar-ho i, quan són a classe i els surt un pas o aconseguen una millora tècnica que fa moltes setmanes que treballen, surten gairebé saltant d'alegria.

Compteu amb un alumnat majoritàriament de Sarrià - Sant Gervasi?

Jo tinc la sensació que hi ha una base important d'alumnes del

barri, sobretot a l'escola de música. Després, Trémolo té la línia de grau professional i, és clar, a Barcelona només n'hi ha tres, a tota la ciutat, i aquí sí que tenim gent de tot arreu.

A més a més de Trémolo, és propietari de Nota 79, una sala de festes i concerts al costat de l'escola de dansa.

Sí. Jo sempre dic que nosaltres tenim la cuina i el restaurant, i és allà on ensenyem el que fem. L'altre dia, per exemple, hi havia un concert d'una professora amb els seus alumnes. També és una sala que, des d'un

punt de vista professional, programa concerts de qui vulgui venir a tocar.

Quin vincle hi ha entre les escoles i la sala més enllà de les actuacions de fi de curs? L'alumnat és consumidor de la programació de la sala?

Pel que fa als concerts, avui dia no tenim ajuda del districte ni de l'Ajuntament per tirar endavant una programació pròpia. Llavors, jo estic obligat a simplement llogar la sala a qui la vulgui i, per tant, els concerts que se solen fer no acaben d'interessar els alumnes d'aquest barri. Així i tot, els alumnes penso que se la fan seva i li donen vida.

Cada trimestre, les petites bandes de pop-rock de l'escola hi fan les seves batalles i concerts, i s'organitza tot un sarau. Vull dir, hi ha una clara intenció de compartir allò que has après a l'aula amb les famílies i amistats.

Són funcions obertes a tots els públics?

Sí! Sí que és veritat que habitualment hi assisteixen les famílies, però tothom hi està convidadíssim.

Trémolo música, Nota 79, Trémolo dansa, benestar i salut... Quins nous projectes vol sumar a la llista?

No m'importa que l'infant acabi tocant el violí superbé, sinó que allò que hagi après, al cap dels anys d'estar amb nosaltres, ho pugui aplicar en altres situacions

L'alumne supera el mestre i això és el millor que et pot passar

això: l'alumne supera el mestre. Això és el millor que et pot passar. Que els teus alumnes ja vinguin amb idees noves i que siguin independents i que marxin.

I així vas formant nous referents de Sarrià - Sant Gervasi, perquè puguem continuar fent entrevistes a El Jardí per molts anys més.

Un gust! -I ens acomiadem rient-. ■

Ostres, jo no tinc del tot clara la tarda d'avui. Saps què vull dir? -I se'n riu-. Però sí que, com a repte de Trémolo, m'agradaria acabar de consolidar processos interns de gestió de l'escola, perquè ara tenim un gran volum d'activitat i necessitem ser més eficaços. Pensa que quan vaig muntar Trémolo, jo feia classes, atenia el telèfon i anava a comprar paper de vàter. Després vaig tenir una secretària, aleshores va arribar un nou professor de piano... Ara hi ha un follon important. Llavors, organitzar tot això, penso que és necessari. I bé, en un futur, potser muntar un grau superior. De moment, ja tinc l'edifici mirat, però em falten uns quants milions d'euros.

Tot és qüestió de temps.

Oi tant, i el temps passa. Tu pensa que hi ha alumnes que van entrar de petits i que ara, després d'una carrera de música, són professors de Trémolo. També n'hi ha d'altres que els veus tocar pel món. No sé qui em va dir

CENTURY 21.
Elevare Realty

ELEVARE
EL SECTOR IMMOBILIARI

Visió local i internacional,
més de 10 idiomes per acompanyar-te.

SERVEIS INTEGRATS

TOT EL QUE NECESSITES, EN UN SOL LLOC.

Valoració de propietats	Reformes	Materials
Compra/Venda	Construcció	Mudances
Lloguer	Decoració	Serveis postvenda
Personal Shopping	Disseny	Assessorament legal
Hipoteques	Mobles	Assessorament tècnic

VOLS VENDRE LA TEVA PROPIETAT?

ESCANEA | DESCobreix

La teva pròxima
experiència
comença aquí!

+34 931 419 683
+34 611 830 416

elevarealty@century21.es

<https://elevarealty.century21.es/>

Passeig de Sant Gervasi 30,
Barcelona

Can Puig o la *Ciudad de los Muchachos*, després del soroll mediàtic

JOAN MOYA

Durant unes setmanes, la *Ciudad de los Muchachos* va tornar a aparèixer als mitjans i a les xarxes. La resolució del síndic de greuges de Barcelona, David Bondia; diversos articles, els testimonis d'antics interns i fins i tot un reportatge als informatius de 3Cat van fer que el nom de Can Puig tornés a circular després de molt temps.

Per uns dies, aquell conjunt mig amagat entre els boscos de Collserola deixava de ser un lloc pràcticament desconegut per a molta gent.

Situat als vessants de la Rabassada, a tocar de Sant Medir i dins del terme municipal de Sant Cugat, Can Puig va ser durant bona part del segle XX un dels centres assistencials infantils més coneguts de Barcelona. Els terrenys continuen sent propietat de l'Ajuntament de Barcelona, tot i que el conjunt forma part geogràficament de la Collserola santcugatena, una realitat que sovint passa desapercebuda.

Primer va funcionar com a colònia escolar municipal. Després de la Guerra Civil, l'espai es convertiria en la coneguda *Ciudad de los Muchachos*, un internat infantil vinculat a la beneficència franquista per on van passar centenars d'infants al llarg de diverses generacions.

Passada tota aquesta atenció mediàtica, la sensació és que tot continua gairebé igual.

Els antics pavellons continuen amagats entre pins i vegetació, deteriorant-se lentament. Les finestres tapiades, els edificis mig engolits pel bosc i l'absència de qualsevol element explicatiu contrasten amb la vida que aquell espai havia arribat a tenir. No hi ha cap placa. Cap faristol. Cap referència visible que ajudi a entendre què va passar allà durant dècades.

La resolució del síndic reconeixia el valor històric i memorial de Can Puig. També ajudava a posar context a la trajectòria del lloc, que al llarg del segle XX va passar per etapes molt diferents: colònia escolar republicana, refugi durant la Guerra Civil, centre assistencial franquista, internat infantil i, avui, comunitat terapèutica.

El problema és què passa després.

Mentre la finca principal de Can Puig ha estat rehabilitada i continua funcionant com a equipament social, els pavellons vinculats a la *Ciudad de los Muchachos* continuen abandonats i pràcticament invisibles dins el paisatge de Collserola.

I potser aquí és on apareix el debat real.

La *Ciudad de los Muchachos* no encaixa dins la idea més habitual de patrimoni. No és un edifici monumental ni un espai especialment atractiu des del punt de vista arquitectònic.

És un lloc relacionat amb la beneficència, la institucionalització infantil i una part incòmoda de la història social del franquisme.

Segurament per això ha costat tant trobar la manera d'explicar-lo.

Tot i això, el lloc forma part de la història de Collserola i de la memòria de moltes persones. Per a alguns antics interns, parlar de Can Puig significa recordar una etapa dura de la seva infància. Per a d'altres, també és recordar amistats, convivència o una part important de la seva vida.

Can Puig continua despertant records molt diferents. I això també explica el silenci que sovint envolta el lloc.

Perquè avui, si algú passa per la zona, difícilment sabrà què representa aquell conjunt mig amagat entre arbres. I potser ningú demana convertir la *Ciudad de los Muchachos* en un museu ni rehabilitar completament els pavellons. Costa entendre, però, que un espai amb aquest pes històric continuï sense el mínim gest de contextualització pública.

La resolució del síndic va tornar a posar el tema sobre la taula. Ara falta veure si tot plegat acaba convertint-se, una vegada més, en un debat puntual o si finalment apareix algun gest que faci visible la història de Can Puig més enllà d'uns dies de titulars. ■

Dia de les entitats a Sant Gervasi

AV SANT GERVASI - LA BONANOVA

El dissabte 6 de juny entre les 10 i 13 hores tindrà lloc, a la plaça de la Bonanova, el dia de les entitats del barri. L'Associació Veïnal de Sant Gervasi - la Bonanova hi serà present juntament amb altres entitats del barri que representen tot el col·lectiu del veïnat. La participació dels veïns significa molt en favor de l'esperit de pertinença, i també és una oportunitat per fer arribar a les entitats les seves demandes i inquietuds.

L'Associació Veïnal de Sant Gervasi - la Bonanova hi serà justament amb aquesta intenció i espera rebre les vostres peticions per després intentar aconseguir objectius generats per al veïnat. Però també la mateixa Associació oferirà l'oportunitat de fer conèixer els seus plans d'actuació actuals i espera rebre el suport dels nostres veïns, com per exemple la celebració de la ballada de sardanes el dia 13 de juny a la plaça de la Bonanova.

Aquest suport també desitgem que es materialitzi amb l'afiliació a l'Associació Veïnal de Sant Gervasi - la Bonanova, que segueix treballant per un barri millor.

Si vols que tinguem més força, fes-te de l'Associació Veïnal de Sant Gervasi - la Bonanova, els veïns t'ho agrairan. Ens trobaràs al tel. 662 014 290 a avsantgervasi@gmail.com, o al centre cívic Vil·la Florida els dimarts i dijous de 18 a 20 hores. T'escoltarem. Serem la teva veu per una quota anual de 30€. També ens trobaràs a la nostra pàgina web avsantgervasilabonanova.cat. ■

fes créixer el diari
El Jardí

Subscriu-te al diari dels barris de
Sarrià, Sant Gervasi i Vallvidrera

HOGESER
Serveis de neteja

Gaudeix del bon temps

Visita'ns a
hogeser.es

deixa'ns la neteja
entretemps!

RESERVA JA
628.171.086

13 de juny

Al carrer Manuel de Falla

FIRA D'ESTIU

Organitza:

Amb la col·laboració de:

2 PARCS RESIDENCIALS – 2 LLOCS PRIVILEGIATS A SAILLAGOUSE I A ERR (COMPLEXE NOU)

per a les vacances de tot l'any a la Cerdanya

LLOGUER i VENDA

TARIFES 2025-2026. 2 Establiments: "LE VEDRIGNANS****" a Saillagouse i "EL PASTURAL****" a Err

(Preus sense despesa d'electricitat)

	ALTA			MITJA			BAIXA			
Tarifes vàlides del 22/11/2025 al 21/11/2026	27-12-2025 / 03-01-2026 21-02-2026 / 07-03-2026 11-07-2026 / 22-08-2026			22-11-2025 / 27-12-2025 03-01-2026 / 21-02-2026 07-03-2026 / 02-05-2026 13-06-2026 / 11-07-2026 22-08-2026 / 05-09-2026			02-05-2026 / 13-06-2026 05-09-2026 / 21-11-2026			
Vacances escolars només per setmanes	Preu per setmana			Preu per nit 2 nits mínim			Preu per nit 2 nits mínim			
Per menys dies, consultar	WE			Excepte WE			WE			
Temporada baixa: -10% per 3 setmanes										
Genêt: 2 ad. + 1 nen*	Saillagouse	610€	140€	95€	460€	110€	70€	390€	80€	60€
Lupin: 2 ad. + 2 nens*	Saillagouse	730€	145€	110€	560€	120€	80€	470€	90€	65€
Jasmin: 2 ad. + 3 nens*	Err	770€	160€	120€	590€	125€	90€	505€	120€	75€
Lupin Special: 4 ad. + 2 n**	Saillagouse	865€	185€	130€	745€	165€	120€	590€	120€	90€
Angélique: 4 ad. + 3 nens**	Err	975€	210€	155€	815€	180€	120€	700€	150€	105€
Gentiane: 6 ad. + 2 nens**	Saillagouse/Err	1.020€	225€	160€	950€	200€	150€	735€	160€	110€
Edelweiss: 8 ad.**	Saillagouse/Err	1.090€	240€	180€	1.030€	230€	155€	820€	175€	120€

COMPLEXE NOU A ERR

A 2 km de Saillagouse al peu del Puigmal "EL PASTURAL"

- Parcel·les individuals de 270 a 300m2
- Venda de xalets de fusta (3/4 habitacions, 2 banys, terrassa i 2 places de pàrquing)
- Preu dels xalets

Totalment equipats claus en mà:
95.000€ - 110.000€ - 150.000€ - 175.000€
(IVA inclòs sense despeses de notari)

APARCAMENT: al xalet per 1 o 2 cotxes

PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu

Fiança de 200 € per targeta de crèdit

SUPLEMENTS: Electricitat 0,28 €/kwh

ANIMALS: 5 €/nit vacunats

Acceptats: 1 gos gros o 2 de petits

Taxa turística: + de 18 anys: 0,65 €/dia (2025)

SERVEIS: Neteja 50* / 60** €

WIFI GRATIS

Fitxa rentadora o secadora: 5 €

Lloguer llençols/llit: 10 €

Lloguer tovallola: 5 €

SNACK al Vedrignans, Restaurant a 300 m

B **Districte de
Sarrià - Sant Gervasi**

Programa de Festa Major 2026

Plaça de la Bonanova

Dijous 4/6

17 h. **Activitat familiar i berenar per a tothom.** Organitza: Centre de Serveis Socials i Radars.

Dissabte 6/6

10 h. **Mostra d'entitats i matí musical del barri,** amb l'actuació del Cor Trobada i el Cor Albada. Organitza: Centre Cívic Vil·la Florida.

17 h. **Jocs infantils i berenar per a tothom.** Organitza: Barnavasi.

Diumenge 7/6

18.30 h. **Ball country i line dance.** Organitza: Llar Country Bonanova.

Dilluns 8/6

18.30 h. **Assaig obert dels castellers de Sarrià.** Organitza: Castellers de Sarrià.

Dimecres 10/6

11 a 18 h. **Market de roba, pinta cares i manicures express.** Organitza: Thuya Formació Professional.

Dijous 11/6

17.30 h. **Xocolatada** amb la Pastisseria Canal.

17.30 h. **Tarda infantil** amb el pallasso Pep Callau i el grup musical Pepsicolen. Col·labora: Òmnium Sarrià-Sant Gervasi.

Divendres 12/6

19.45 h. **Pregó amb Bibiana Ballbè,** periodista i empresaria. I **entrega del premi del cartell.**

20 h. **Gran concert** amb l'Orquestra Internacional Maravella.

21.30 h. **Botifarrada** popular.

22.30 h. **Gran ball de Festa Major** amb l'Orquestra Internacional Maravella.

Dissabte 13/6

10.30 h. **Taller de sardanes** per a tota la família.

11.30 h. **Ballada de sardanes** amb la Cobla Rambles. Organitza: Associació Veïnal de Sant Gervasi - la Bonanova.

18.30 h. **III Trobada de gegants de Sant Gervasi i cercavila** pels carrers del barri amb les colles geganteres de Sarrià - Sant Gervasi, la Barceloneta, el Clot i el Raval.

20 h. **Cantada d'havaneres** amb Barca de Mitjana i cremat.

21 h. **Sopar popular,** entrepans i tapes.

22.15 h. **Castell de focs.**

22.30 h. **Actuació musical** de l'escola Ars Viva.

23.30 h. **Discjòquei.**

Diumenge 14/6

12 h. **Missa de Festa Major** a la Parròquia de Sant Gervasi i Protasi i Mare de Déu de la Bonanova.

12 h. **Diada castellera de Festa Major** amb la Colla Jove de Barcelona, els Castellers de Sarrià i Castellers de Terrassa.

14.30 h. **Paellada popular.**

16 h. **Discjòquei.**

19.30 h. **Traca de final de festa.**

Festa Major als equipaments

Mercat de Sant Gervasi

Dissabte 6/6

19h. **Nit de tapes** amb els *Princs Show Bingo Musical* i (22 h.) el *DJ Esparkle* (música dels 80 i 90). Organitza: Associació de paradistes.

Vil·la Florida

Divendres 5/6

19.30 h. **Música i tast.** Ritmes i sabors de Colòmbia als Jardins.

Pere Pruna

Divendres 5/6

20 h. **Jazz al jardí** amb *Marta Albiol Trio*.

Dijous 11/6

20 h. **Jazz al jardí** amb *Giovanni Ghizzani Quartet*.

Espai Jove Casa Sagnier

Divendres 5/6

18 h. **Mostra de dansa.**

Cementiri de Sant Gervasi

Dijous 11/6

10 h. **Visita guiada a un espai de notable valor patrimonial i històric.** El recorregut permet observar diversos panteons i sepultures simbòlics propis de l'art funerari dels segles XIX i XX. Organitza: Cementiris de Barcelona. Cal inscripció prèvia.

Aula ambiental Vil·la Urània

Dijous 11/6

16.30 h. **Visita als Jardins de Ca n'Altirira,** per observar la flora i la fauna. Organitza: Xarxa d'Equipaments Ambientals de Barcelona (XEAB). Cal inscripció prèvia.

@fmsantgervasi

www.fmsantgervasi.com

Amb el suport de:

Sant Gervasi prepara una Festa Major revitalitzada i amb novetats per a tots els públics

JOHN MCAULAY

La Festa Major de Sant Gervasi escalfa motors amb una edició que vol reivindicar-se com una celebració oberta a totes les edats i sensibilitats. Del 4 al 14 de juny hi haurà activitats repartides pel barri, però el gruix de la programació arribarà entre el dijous 11 i el diumenge 14, quan la plaça de la Bonanova tornarà a convertir-se en l'epicentre festiu amb concerts, activitats familiars i cultura popular. "Hem intentat fer una festa molt inclusiva, molt participativa i que sigui per a tothom", explica el president de la Comissió de Festes, Lluís Juanet Julià.

El principal atractiu d'enguany serà el gran concert de l'Orquestra Maravella, que actuarà el divendres 12 de juny després del pregó de Festa Major, a càrrec de la periodista Bibiana Ballbè. La comissió de festes ha apostat per primera vegada per portar una gran orquestra clàssica a la Bonanova amb la voluntat de reforçar la dimensió popular i transversal de la celebració: tot i el seu perfil clàssic, també incorpora repertori modern per a un públic més jove. El mateix divendres hi haurà botifarrada popular.

L'altra gran novetat serà el retorn del castell de focs, recuperat després d'anys desaparegut del programa. La cita serà dissabte a la nit, en el marc d'una jornada dedicada a la cultura popular que inclourà ball de sardanes, trobada de gegants i cercavila, havaneres i actuacions musicals. El castell substitueix enguany el correfoc, en resposta a la demanda veïnal de recuperar una de les imatges clàssiques de la festa.

El cap de setmana festiu culminarà diumenge amb una de les cites que més públic atrau: la diada castellera. Hi participaran la Colla Jove de Barcelona, els Castellers de Sarrià i els Castellers de Terrassa. Precisament, la colla del districte intentarà descarregar a la plaça de la Bonanova el tres de vuit per primera vegada, un castell emblemàtic que podria convertir-se en una de les imatges més destacades de l'edició d'enguany.

Més enllà dels grans reclams, la festa desplegarà activitats per a tots els públics: tallers de sardanes, jocs infantils, xocolatada, punxadiscos, mostres d'entitats

i propostes als equipaments del barri, des del Mercat fins al Cementiri de Sant Gervasi. La comissió també ha reforçat l'ambientació de la plaça Bonanova gràcies a la major implicació de voluntaris i col·laboradors: la comissió viu un dels seus moments més dolços dels últims anys gràcies a la incorporació de noves persones que han revitalitzat l'organització. "Ens hem enfortit, ara tenim més il·lusió i més empena", resumeix Juanet.

Fora de la programació oficial, la Festa Major Alternativa, que organitza SoundGervasi, tindrà lloc el 5 de juny. El col·lectiu, format per joves del barri, va entrar a la comissió durant un parell d'anys, però l'experiment no va funcionar. "Mantenien la mentalitat de festa alternativa i no es van acabar d'integrar", afirma el president. La relació es va deteriorar arran de desacords organitzatius i econòmics. Per això, enguany s'ha optat per tornar al model anterior: cada col·lectiu organitzarà la seva programació en caps de setmana diferents.

Dificultats municipals per a la cultura popular

Malgrat l'optimisme de cara a la Festa Major d'enguany, la comissió denuncia les dificultats creixents per organitzar festes populars a Barcelona. El seu president critica l'augment de burocràcia, els obstacles per obtenir permisos i la desigualtat de tracte respecte als grans esdeveniments promoguts per la ciutat. "Per fer una cercavila pels carrers del barri et posen pegues, però després arriba la Fórmula 1 i tallen el passeig de Gràcia", lamenta Juanet.

Segons explica, moltes comissions comparteixen la sensació que l'Ajuntament posa cada vegada més obstacles administratius a la cultura popular mentre destina grans recursos a esdeveniments orientats al turisme i a la projecció internacional de la ciutat. Aquest malestar ha contribuït recentment a la creació d'una plataforma conjunta de festes majors de Barcelona per coordinar reivindicacions i denunciar les desigualtats entre barris. ■

La Festa Major de Sarrià s'està coent a foc lent

VÍCTOR SEGURA

Tot i que encara som a la primavera fa setmanes que els meus pensaments són a la tardor que ve, concretament del 2 al 12 d'octubre, quan se celebraran les Festes del Roser de Sarrià o com molta gent coneix aquestes dates: la Festa Major de Sarrià. Encara recordo aquella primera reunió de presentació de la comissió a Casa Orlandai a finals d'octubre. Hi vaig anar a treure el nas potser empès per la curiositat i la intriga del qui no sap què es trobarà. En aquella reunió es va plantejar la necessitat d'incorporar noves persones a la comissió amb energies renovades, per continuar la tasca d'organitzar i coordinar el més del centenar d'activitats que passen durant aquells escassos 10 dies. I com d'altres m'hi vaig llançar de cap, cap al desconegut i cap a l'aventura.

Les persones que hem acabat coincidint a la comissió tenim totes la mateixa idea clara al cap: volem seguir fent bé les coses. El primer que vam voler fer va ser entendre i empapar-nos bé de la festa. Conèixer les activitats que normalment es fan, d'on surten, quines entitats les organitzen i el context històric. Apropar-nos a totes les entitats per saber què necessiten de la Comissió. Amb l'ajuda de grans papers i molts post-its vam estar confeccionant l'esquelet del programa de festes amb totes les propostes que ens van enviar les entitats de la vila. Gràcies a totes les entitats per l'allau de propostes que hem rebut.

En primer lloc, no volem construir una festa major a base de retalls i pedaçs de qualsevol manera. La nostra il·lusió és dotar de sentit a la festa major, crear un relat que expliqui què és la Festa Major de Sarrià i com volem que sigui. Al cap i a la fi, és una festa que té registres des de fa més de 250 anys i és la festa major de l'última vila independent que es va annexionar a Barcelona fa poc més de 100 anys (el 1921, concretament).

En segon lloc, Sarrià encara té una essència pròpia que cal mantenir i potenciar i quina millor manera de fer-ho que celebrant la festa major, una festa major per tots els sarrianencs i sarrianenques.

Som persones ambicioses i sabem que el camí no serà fàcil, però tenim la determinació per fer-ho. Al cap i a la fi, si apuntem a la lluna i fallem estarem entre les estrelles.

El programa s'està coent a poc a poc i d'aquí poc estarà llest per treure'l a taula. Hem intentat elaborar un programa ric, divers, original però tradicional, amb visió de futur i visió de passat i pensat per tots els públics.

I quines novetats hi ha? Doncs m'agradaria mantenir una mica el misteri i esperar que publiquem el programa perquè les conegueu totes. Sí que us puc dir que estem treballant en noves maneres de comunicar les activitats del programa i apropar la festa a tot el veïnat. Ben aviat esperem explicar les novetats.

També estem treballant en un protocol festiu de cultura popular, de la mà de les entitats de cultura popular, per definir entre totes com volem que siguin algunes activitats troncales de la festa major.

Per últim, aquest any volem fer una forta aposta per la música en directe, deixant de banda la música enllaunada. El nostre desig és tornar a programar concerts a la plaça del Consell de la Vila. L'any passat la comissió no vam poder assumir gestionar dues places. Vam reduir l'oferta musical pròpia a la plaça de Sarrià i això va causar major densitat de gent en aquella plaça. Aquest any apostem per tornar a gestionar les dues places i per una programació diversa que inclogui una mostra de la gran riquesa musical dels grups del barri, que ajudi a reduir la densitat de gent a l'espai principal. Creiem que la plaça Consell de la Vila és un bon escenari per donar visibilitat a aquests grups. Hi estem treballant amb moltes ganes, a veure si ho aconseguim.

Si teniu idees i ganes de participar de l'organització de la festa major no dubteu a posar-vos en contacte amb nosaltres. A la comissió som una quinzena de persones voluntàries molt diverses i motivades i estem obertes a persones que vulguin aportar el seu granet de sorra. Si teniu temps i ganes d'ajudar a preparar la festa podeu venir a l'Associació Veïnal de Sarrià (Carrer Canet 4) un dia que fem reunió. Normalment, ens trobem els dimarts a partir de les 18:30h (ho publiquem a l'instagram de la comissió). I si no teniu temps d'organitzar, però sí ganes de col·laborar durant la festa, necessitem moltes persones voluntàries per tasques puntuals durant la setmana de festa major.

I si no, esteu igualment convidats a participar i gaudir la festa major de forma cívica i amable. Allà ens hi trobareu. També ens trobareu a: comissio-festessarria@gmail.com i a Instagram a [@fmsarria](https://www.instagram.com/fmsarria). ■

VÍCTOR SEGURA ÉS MEMBRE DE LA COMISSIÓ DE FESTES DEL ROSER DE SARRIÀ

Eco Cassovall

Ramaderia ecològica del Pirineu

Ens acostem a tu per portar les muntanyes a prop teu

Tens una carnisseria, un comerç o un restaurant?

- T'oferim la vedella en quarts, mitja o la canal sencera
- Filet, entrecot i hamburgueses
- Tallada al vostre gust

Què ens defineix?

On som?

Som ramaders de la **cooperativa del pallars** que ens dediquem a la producció de carn ecològica. Criar bé, tenir cura de l'entorn i oferir el millor de la nostra terra és més que un compromís: és la nostra manera de viure.

Al Pallars Sobirà, en ple Pirineu de Lleida, és on criem les nostres vedelles en llibertat, envoltades de natura, aire pur i pastures d'alta muntanya.

La vedella

Treballem amb la millor vedella adaptada al clima i al territori, la vaca bruna dels Pirineus.

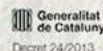
674 323 899 / 646 455 128

sort@cooppallars.com

www.cooppallars.com

Contacta'ns

i ho posem en marxa

Open Barri d'estiu: Sarrià i Vallvidrera

48H OPEN HOUSE BARCELONA

OPEN BARRI D'ESTIU SARRIÀ VALLVIDRERA

COORDINADORA OPEN BARRI SARRIÀ I VALLVIDRERA

Després de l'Open Barri d'hivern a Nou Barris i de primavera a La Marina, l'associació 48h Open House Barcelona arriba amb la tercera edició: l'Open Barri d'estiu a Sarrià i Vallvidrera, quinze dies per obrir portes i converses a diversos espais dels barris.

Open Barri és una proposta cultural i arquitectònica de l'associació 48h Open House Barcelona que, en el marc de la Capitalitat Mundial de l'Arquitectura 2026, durant quinze dies obre portes i converses en tres territoris de Barcelona per mitjà de xerrades, tallers i debats que culminen en un cap de setmana de portes obertes. Open Barri busca descobrir el patrimoni arquitectònic, social i urbà dels barris des d'una mirada més justa i descentralitzada.

Cada edició d'Open Barri té una durada de 15 dies d'activitats (xerrades, debats, tallers, exposicions...), que culminen amb un cap de setmana de portes obertes als edificis i espais emblemàtics del barri, seguint el model del festival

48h Open House BCN. La tercera edició té lloc a Sarrià i Vallvidrera del 15 al 28 de juny, i les portes obertes amb visites gratuïtes i obertes al públic seran el cap de setmana del 27 i 28 de juny. En aquest cas s'ha comptat amb la col·laboració del Taller d'Història de Sarrià, el Mercat Cultural de Vallvidrera i de la Casa Orlandai, com a centre d'informació de les activitats de l'Open Barri al llarg del mes de juny.

A més d'obrir portes que habitualment estan tancades, aquest format pretén impulsar converses sobre arquitectura, sobre ciutat i sobre la identitat dels barris que habitem. L'arribada del tren i del funicular, la construcció de cases d'estiueig i els antics oficis vinculats a l'edificació van transformar Sarrià i Vallvidrera i van definir una identitat pròpia, marcada tant pel paisatge com per la vida cultural i veïnal. Cases, jardins, carrers i camins expliquen la història d'uns barris que també van esdevenir refugi i espai de creació per a figures com Carme Karr, Carles Riba, Conxita Badia i J. V. Foix. Aquest Open Barri convida a descobrir totes aquestes capes que expliquen com aquests barris han evolucionat i continuen transformant-se avui. ■

Reviseu el calendari al web del 48h Open House Barcelona per no perdre-us res:

• PENSA

Al barri: participa en les xerrades i els tallers sobre memòria col·lectiva, patrimoni perdut i imatge del barri. Com la xerrada d'inauguració de l'Open Barri a la Casa Orlandai, el dilluns 15 de juny. I a l'Eixample, a la nova Casa de l'Arquitectura de Barcelona: trenca els límits de la ciutat amb l'exposició BARRIBARCELONA des del 4 al 28 de juny.

• ENTRA

Cola't en llocs desconeguts i inaccessibles del barri amb ESPAIS OCULTS (obertura d'inscripcions de l'1 fins al 8 de juny). I aprofita les portes obertes –gratuïtes i sense inscripció– durant el cap de setmana del 27 i 28 de juny.

• ESCOLTA

Gaudeix de MÚSICA x ARQUITECTURA durant una tarda per a celebrar l'experimentació audiovisual amb l'arquitectura. I para l'orella al programa de ràdio TRES PUNTS DE FUGA.

ARQUITECTURA

Casa al carrer Pomaret, 14

JAUME DE OLEZA

La casa Pomaret està situada al número 14 d'aquest carrer, que comença al passeig de la Bonanova i s'allarga fins al petit barri del bell mig de Collserola, Vallvidrera, amb un desnivell aproximat de 104 metres. Antigament, entre el carrer Anglès i Pomaret, hi baixava el conegut torrent de Pomaret o d'en Margenat.

El carrer conserva un conjunt de cases modernistes construïdes per l'alta burgesia catalana entre finals del 1800 i principis del 1910. Aquesta casa es va construir l'any 1905, d'autor desconegut. Consta de planta baixa i dues plantes pis. La façana està dissenyada per tres eixos verticals delimitats per unes falses pilastres. Destaca pels seus tons pastel i pels diversos motius escultòrics que emmarquen les obertures de la façana. Igualment, és singular la barana de la coberta, realitzada en ferro i treballada amb figures de diferents tipus d'insectes.

En aquest mateix carrer podem contemplar diverses cases unifamiliars, com ara, al número 16, una torre que fa cantonada i que presenta un balcó semicircular a la mateixa aresta; també, al número

17-19, l'existència de dues cases bessones amb ornamentació floral a les façanes, i, més endavant, la Masia de Can Pomaret, catalogada a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Es tracta d'una antiga masia construïda al segle XVIII, de planta quadrangular i coberta a quatre aigües. En resum, un conjunt de construccions que conserva l'essència de l'antiga població de Sarrià.

La família Pallejà, propietària de la finca, va vendre la casa que durant anys va ser la seu de la societat Valmont South Middle Europe. Els nous propietaris hi van dur a terme una reforma integral, conservant l'esperit original de la construcció, un projecte en què cada una de les habitacions està dedicada a un artista. Actualment, és la residència de Didier Guillon, fundador d'aquesta marca de bellesa suïssa, i porta el nom de Casa Maxence en honor al seu fill Maxence, president de la Fundació Valmont. Aquesta adquisició forma part del patrimoni d'aquest grup, que també disposa d'altres construccions als Alps suïssos, a Venècia i a Grècia. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE CWORK.CAT

La teva llar, en mans de confiança.

Més de 20 anys ajudant propietaris
a vendre, llogar i administrar amb
tranquil·litat i seguretat.

“

*T'acompanyem de principi a fi.
Sense dubtes, sense riscos.*

Anna B.
Directora & Cofundadora de Comfi

**Especialistes
al barri**

Coneixem el mercat,
els compradors i els
llogaters.

Valoració honesta
de l'immoble

Estratègia a
adaptada a cada
propietat

Assessorament
legal

Gestió completa de
principi a fi

PENSES A VENDRE O LLOGAR?

**Parlem del teu habitatge
sense compromís.**

699 21 67 48

Clients satisfets, la
millor garantia

Google
Reviews ★★★★★

4.9/5

20+ anys d'experiència

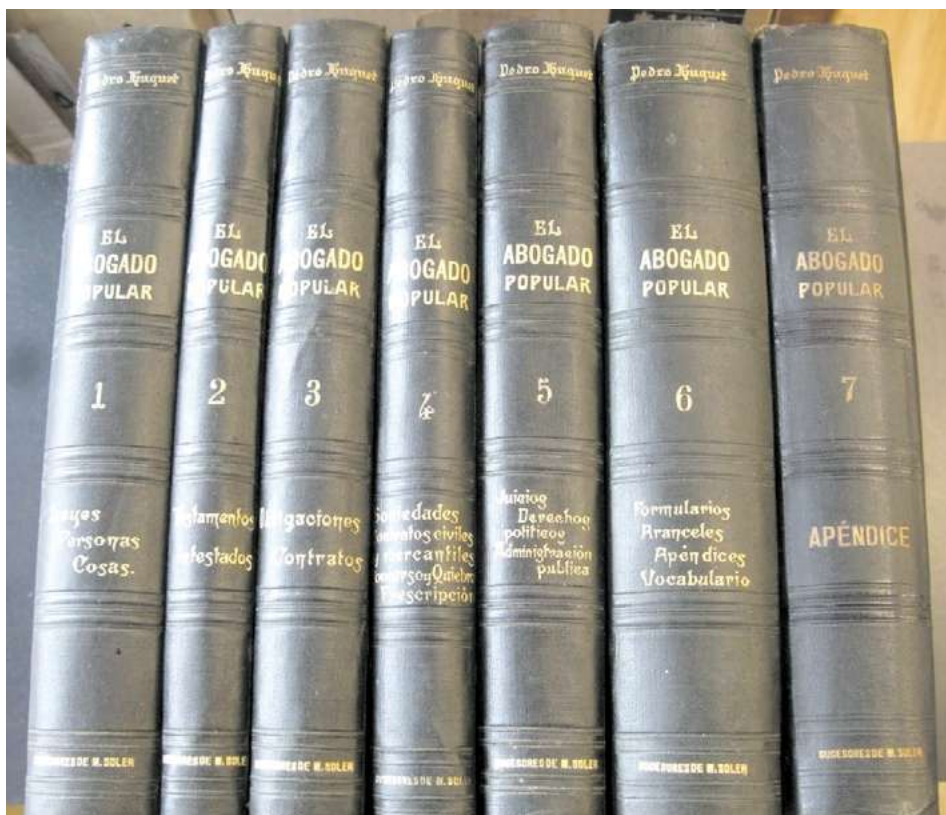
Carrer Provença 325

hola@comfihomes.es

VEÏNS DEL SARRIÀ DESAPAREGUT

Pere Huguet: l'alcalde poeta i l'annexió a Barcelona

Els set volums d'*El abogado popular*, la principal obra de Pere Huguet, publicada l'any 1890.

CARLES ROMANÍ

La trajectòria pública de l'advocat sarrianenc Pere Huguet Campaña (Sarrià, 1849/1850 – Barcelona, 1929) va desenvolupar-se en dos eixos fonamentals: l'escriptura i la vida política. De la importància que ell mateix concedia a la seva vocació literària n'és una mostra que en el padró municipal de l'any 1915 fes constar l'ocupació d'escriptor. Una altra cosa és que pogués viure de la venda de les seves obres més que no de l'exercici de l'advocacia. La publicació d'*El abogado popular*, l'any 1890, text divulgatiu en set volums sobre qüestions legals que afectaven la vida diària dels ciutadans, va convertir-se, si es pot dir així, en el seu principal èxit. Aquest text va ser celebrat amb sornegueria pel periodista del diari satíric *Tramontana*: «Lo matrimoni, la propietat, la herència ab tota sas manifestacions y relaciones sociales se troban en aquest llibre perfectament detallades arribant als límits que té la mateixa llei, en un estil perfectament comprensible á totes las inteligencias. Ab aquest á la má, qualsevol que no tinga'l cap de suro pot guiarse en tota mena d'assumptos que's relacionan ab les lleys tan be com si fos doctorat en jurisprudencia, y de tal manera'ns ha impresionat sa lectura, que creyém que'l títol que li correspondria seria lo d'*El Abogado de si mismo*. Considerin ara'l llegidors si no es poch útil y bo poder arreglarse a si mateix y enjegar á dida a

la caterva de vividors que merodejan en lo terreno legal.»

És la poesia la branca de la creació literària que va proporcionar-li les més íntimes satisfaccions, a més d'alguns reconeixements en forma de premi en concursos literaris. Per al poema *Numancia* va ser distingit en el certamen organitzat per la Asociación Literaria de Gerona, i l'any 1882 va ser guardonat per la Sociedad lírico dramática Julián Romea, en un acte celebrat al Liceu. Huguet va publicar poemes indistintament en castellà (*A María*) i en català, com *Verdaguer* o *La carrera del amor* –«petit poema en cinch sonets d'esmerada versificació y delicadesa en la expressió del sentiment»–, un dels premis del «certàmen literari festiu y humorístich L'aranya», celebrat l'any 1880. De l'any 1875 són els romanços *Los héroes del Bruch* i *El mártir del Gólgota*. En conjunt, una obra literària d'èxit ben efímer, avui absolutament oblidada, que ens remet a un ideari conservador, de caràcter historicista i religiós.

En temps d'eclosió dels partits regionalistes, Huguet va manifestar clarament la seva posició política –una Catalunya que només té sentit en una Espanya plural construïda a partir de la història compartida amb les diverses regions que la configuren– en el pròleg d'un assaig d'un autor coetani: «Per germans en una mateixa sang, per hereus de unas mateixas glorias, tenim, aixis á'ls nascuts en las riberes de'l Tajo, com'ls

que behuen las aigas del Nervion, aixis'ls que respiran'ls flaires dol-síssims de las hortes andalussas, com'ls que vihen entre las boires gebradas de Galicia. Tions encesos en las fogueras de Numancia, de Saragossa y de Girona, escalfan la llar de la nacionalitat espanyola. Si las cordes d'una lira tinguessin totas un mateix tó, quant enfadós no seria sentir las sonar! Deixis á Catalunya, deixis á Viscaya, deixis á Galicia, deixis á totes las Provincias conrear sa parla, guardar sos usatjes, remem-brar sas tradicions, conservar íntegres sas aptituds, y la patria n'haurà goig y fruits abundantíssims, aprofitanse del geni industrial de la una, de la bravesa de l'altre, de la soferta constancia de la tercera.»

Pere Huguet va ocupar l'alcaldia de Sarrià del gener de 1894 a juliol de 1895, entre dos mandats de Ramon Miralles. A principis de la dècada de 1890 havia estat jutge municipal de Sarrià, i el 1902 era síndic de l'Ajuntament. Difícilment podria igualar l'obra i prestigi de Miralles, de qui ja havia estat regidor, però des de l'Associació Sarrià –entitat que va fundar i presidir– es va mostrar bel·ligerant amb el procés d'annexió de la vila. El novembre de 1921, davant l'evidència que el procés era inevitable, va promoure una negociació amb el govern central que comportava l'aturada de les accions dels ministeris de la Governació i Hisenda i formar una comissió per estudiar una carta municipal, de la qual en va ser redactor, i anar a Madrid a presentar-la als esmentats ministeris.

Però el procés d'annexió no va aturar-se: l'1 d'abril de 1922 es va constituir el nou Ajuntament de Barcelona, sorgit de les eleccions municipals del febrer, i, a mitja tarda, es va dur a terme la presa de possessió de Sarrià. El traspàs de competències de l'antic municipi al de Barcelona es va fer al despatx de l'alcaldia, on,

un cop signada l'acta, van entrar Pere Huguet i altres membres de la junta de l'Associació Sarrià per manifestar el seu desacord. Amb veu forta i enèrgica, Huguet va llegir aquest text: «No per desafecte a la Ciutat de Barcelona sinó per vivíssim amor a l'autonomia municipal de Sarrià, que deu ser sagrada per a tots aquells que de debò aimen la Pàtria, en nom de l'Associació Sarrià, aquí representada per les Juntes de Govern i Consultiva, i en nom del poble quins sentiments en aquest acte interpreto, faig constar, invocant fonamentals principis de justícia, la més enèrgica protesta contra l'agregació que ara es porta a efecte, despullant a Sarrià dels seus legítims drets, a fi que mai pugui entendre's que aquest poble s'ha sotmès de bon grat al jou del municipi barceloní, ni, per temps que passi, se'l tingui per abdicat de la seva jurídica personalitat.»

Pere Huguet va viure al número 6 del carrer Catalunya (avui, el 120 del carrer Major), acompanyat de la seva dona, Mercè Albet, els fills menors d'edat, Pere i Paulina, i una germana, Teresa, a més d'un jove de vint-i-un anys, Ricard Díez Campaña –probablement un parent– i una noia de servei, Teresa Sabaté.

El fet que actués de marmessor de la fundació de beneficència de Jaume Piquet evidencia que va gaudir de l'amistat i màxima confiança de l'autor i empresari teatral, i reforça a cent anys vista la seva posició com a un dels personatges més notables de la societat sarrianenca. Aficionat a l'esperant, és més que probable que hagués posat en pràctica els seus coneixements de la llengua amb altres esperantistes de la vila, com el constructor Josep Mumbrú Ferran, veí del número 5 del mateix carrer –l'edifici construït pel mestre d'obres Rafel Guastavino–, i el rendista Enric Adam Tous, veí del carrer de la Pau (avui, Duquessa d'Orleans). ■

Sarrià pide la Carta municipal

Espléndida manifestación realizaron ayer los sarrianenses visitando al alcalde para solicitar la Carta municipal. La instancia, redactada y firmada por don Pedro Huguet, ex alcalde de Sarrià y presidente de la Asociación Sarrià, va suscrita por centenares de vecinos del ex pueblo y fue entregada por el doctor Turell, al cual acompañaba una nutridísima Comisión de vecinos de Sarrià, estando representadas en la misma todas las clases sociales, figurando varias señoras e integrada por delegados de todos los barrios del hermoso ex pueblo.

Fueron presentados por el concejal jurado del distrito, señor Fournier, acompañando los concejales señores Cuyás, Rialp y

Barrie, habiendo recibido la Comisión la adhesión de varios otros concejales.

El doctor Turell expuso el deseo de Sarrià de recuperar la máxima autonomía para poder administrarse sus intereses de acuerdo y formando parte de Barcelona, haciendo votos para que el Ayuntamiento barcelonés conceda a Sarrià el régimen de Carta municipal y que el resultado sea beneficioso para aquel vecindario y para la ciudad condal.

Le contestó el barón de Viver, haciendo constar que al agregarse Sarrià no le satisfizo la forma en que se realizó la agregación y que ahora creía oportuna la presentación de la demanda de Carta por haber sido presentada una moción por un concejal en tal sentido y que por su parte procuraría estudiarla, procurando complacer el anhelo de los sarrianenses, indicándoles se sirvan poner de acuerdo con el señor Fournier para concretar las bases en que ha de establecerse.

El 9 de novembre de 1924, el diari *El Diluvio* es va fer ressò de l'entrega d'una instància redactada i signada per Pere Huguet en què es reclamava una Carta municipal per a Sarrià.

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

La llum sobre l'abisme: la poètica del dol a *Relíquia* de Pol Guasch

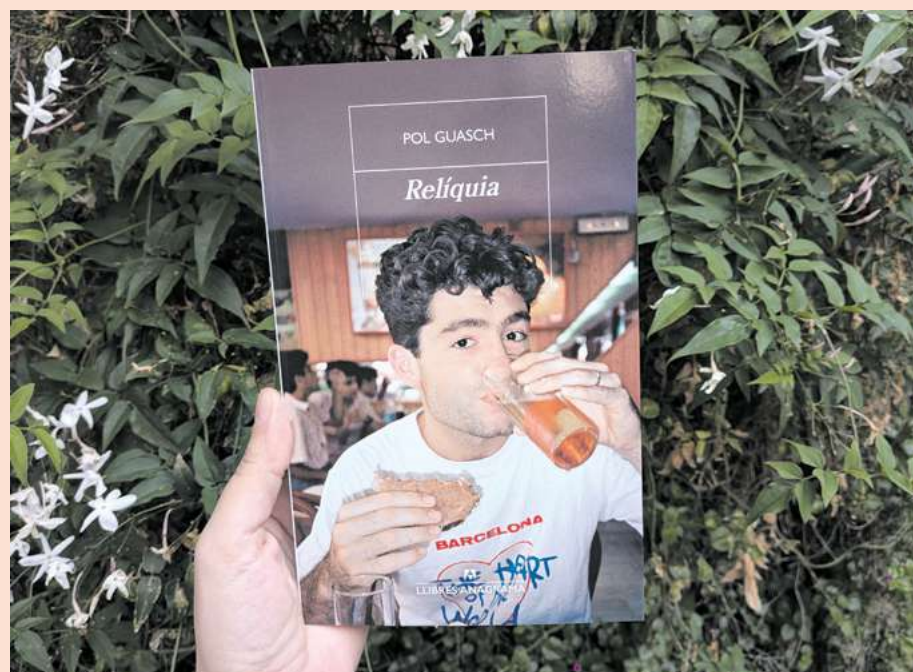
Pol Guasch (Tarragona, 1997) s'ha consolidat com una de les veus més potents, rigoroses i rellevants de la literatura catalana contemporània. Després de l'èxit internacional de *Napalm al cor* (Premi Anagrama 2021) i de la novel·la *Ofert a les mans, el paradís crema* (2024), l'autor tarragoní fa un pas endavant d'una maduresa corpenedora amb *Relíquia* (Anagrama, 2026), una obra que s'endinsa sense filtres en les aigües tèrboles i enigmàtiques de l'absència paterna.

Escrit des d'un "jo" vulnerable i exposat, el llibre neix d'una premissa colpidora: el suïcidi del pare quan el narrador tenia només quinze anys. Tanmateix, lluny de conformar-se amb el lament o de buscar un consol privat, Guasch fuig del dramatisme convencional per oferir un text estranyament lluminós. L'autor despulla la memòria familiar — sovint construïda sobre silencis estructurals, mentides repetides i la por a la

repetició de patrons hereditaris com la depressió— per mirar el dol de cara, transformant l'home de carn i ossos en material literari immortal.

Tota l'obra batega al voltant d'una pregunta persistent i un buit central: l'absència d'una nota de comiat. Davant d'aquesta mancança d'arxiu, Guasch refusa la historiografia clàssica i abraça la creació artística, dialogant amb grans referents de la tradició com Sylvia Plath, Anne Sexton o Marina Tsvetàieva. La literatura esdevé així la interfase capaç de comunicar el món dels vius i el dels morts.

Però *Relíquia* no exclou la vida; és també una celebració dels anys posteriors, del descobriment de l'amistat i de l'amor. Com l'objecte sagrat que li dona títol, aquest llibre actua com el rastre físic d'una absència, un pont perfecte que ens convida a conviure amb els nostres morts i a vèncer l'oblit definitiu. ■

Llibreria Casa Usher, al c/ Santaló entre Calaf i Rector Ubach, molt a prop del mercat

Casa Jordi

Cuina tradicional en una masia al cor de Barcelona.

Des de 1968 treballem perquè gaudeixis d'una proposta gastronòmica autèntica.

Creiem en la cuina de mercat i vetllem perquè els plats de la carta siguin elaborats amb productes de la nostra terra i garantir així una cuina de qualitat.

Ens agrada pensar que a Casa Jordi mantenim vi-gents els sabors de sempre.

Passatge Marimón, 18
08021 Barcelona
Tel: 93 200 11 18
Web: casajordi.es

EL RELAT

La llum que ens perdem

© eleidisseny.com

MARIA ÀNGELS VILADOT

Vaig sortir de casa amb la idea senzilla d'anar a veure l'exposició d'Henri Matisse al CaixaForum. "És preciosa", m'havien dit. La paraula em semblava pobra, però mentre caminava cap allí, amb aquella il·lusió que s'enfila sense fer soroll, vaig adonar-me que potser no es tractava de trobar un adjectiu millor, sinó d'acceptar que hi ha coses que no caben en una sola paraula. Havia llegit que, per a Matisse, el negre no era absència, sinó una forma de llum. Sempre m'havia semblat una frase enigmàtica. Aquell matí, però, sense adonar-me'n, vaig començar a sospitar que no parlava del negre en

si, sinó de la manera com feia existir la resta de colors.

El matí tenia una claror estranya, com si algú hagués retirat un vel que feia temps que no sabíem que hi era. Barcelona semblava acabada de pintar o operada de cataractes: simplement més nítida, més descoberta. No era només la llum del sol, sinó la manera com s'escampava, sense pols, mentre el cel s'obria en tonalitats noves. Les façanes treien un ocre calent que virava a taronja; alguns balcons llamegaven d'un blau inesperat, i sota els cotxes les ombres prenién matisos violetes. Tenia la sensació que la ciutat respirava d'una altra manera.

En entrar al CaixaForum, no vaig notar cap tall entre fora i dins. Era com si l'exposició continués el que la ciutat ja havia començat. Vaig recórrer les sales deixant-me portar, sense pressa, observant com la gent es movia amb una cadència que no sabia descriure. A mesura que avançava, la meua mirada es feia més precisa i alhora més tova: perdia rigidesa i guanyava profunditat. Seguint l'ordre cronològic, vaig veure com els perfils negres dels primers quadres anaven cedint. Els traços foscos es feien més

porosos, menys autoritaris. En esborrar barreres, els colors s'expandien amb una gràcia inevitable. Vaig pensar que Matisse, amb els anys, havia anat alliberant-se d'uns barrots silenciosos. Ara l'un, ara l'altre. Fins que quedaven arraconats, com deixalles d'un sistema obsolet. Havia anat obrint finestres interiors, deixant entrar aire, respir, espai.

Al fons d'una sala, un retrat immens d'una dona gran em va aturar. M'hi vaig acostar amb la sensació d'entrar en un lloc íntim. El rostre no somreia, però tampoc era sever. El blau del front, el rosat del nas, la galta malva..., tot s'emboïllava amb una suavitat que feia que cada color existís més. I llavors va passar: vaig entrar en un record. No era una escena concreta. Era una atmosfera. Un groc tènue, un capvespre serè, una calma que no anul·lava res. Vaig intentar retenir-ne alguna imatge, però tot es movia, com si encara s'estigués formant.

I en aquella nebulosa, la vaig reconèixer. No la cara exacta de la meua mare, ni el cos, sinó la manera de ser-hi. La presentia en un fregadís de passos, en una olor que no acabava de fixar-se, en el temps que deixava entre una paraula i

l'altra. En la pausa mínima abans de dir el meu nom. No la podia reconstruir, però la captava. Era allà, dins la claror matisada del quadre. L'ombra de l'absència també hi era, però ja no maldava per conquerir tot l'espai: s'havia convertit en un gris ala de mosca, integrat en una harmonia més ampla.

Quan vaig sortir de l'exposició, Barcelona continuava allà, però no exactament igual. La besllum que al matí només s'insinuava ara era tangible. Les ombres no pesaven. Els colors es feien abraçades càlides; els contorns dels edificis, de les fulles verdes i torrades, dels vianants, es desdibuixaven lleument, com si una llàntia tremolosa els il·luminés només el just.

La ciutat no s'havia simplificat: s'havia tornat fluida. Tot trobava lloc amb naturalitat, sense esforç, com un núvol de sucre esfilagarsat que es desfà només de respirar-hi a prop. Les veus es dissolien en la remor del carrer, que sonava com un rusc tranquil.

Vaig continuar caminant, i vaig pensar que potser, mentre ens aferrem a les formes, ens perdem l'esclat que les fa possibles. ■

El Jardí presenta

NOVETAT

Presentació
11 de juny
18:30h.

Biblioteca J.V.
Foix de Sarrià

El pots trobar
a les llibreries
de Sarrià!

Dos obres indispensables per
aprofundir en l'Open Barri de Sarrià
i Vallvidrera, del 15 al 28 de juny

Bufete Vall-Lamora

Bufet Vall-Lamora és un despatx jurídic ubicat al barri de Sant Gervasi de Barcelona, al costat de la plaça Lesseps, amb més de 25 anys d'exercici.

Treballem especialment temes de segona oportunitat, accidents de trànsit, família, penal i molt més.

**Si té un problema legal, no dubti a consultar-nos.
La seva satisfacció és el nostre principal objectiu.**

c/ La Torre nº 28, Local 1, 08006 Barcelona
Tel. 93.435.32.77 // Fax 93.543.73.81
vall-lamora@icab.cat // www.valllamora.com

Centre de Teràpies Naturals Susanna Costa

- Osteopatia
- Drenatge limfàtic
- Quiromassatge i Reflexologia
- Reiki Usui
- Access Bars

**PREUS ESPECIALS
PER ABONAMENTS
XECS REGAL**

Horari de dilluns a divendres de 10h a 20h

És necessari reservar cita

www.quiromassatgesusannacosta.com

 629 775 549 / c/Artesa de segre,4

**ARRANJAMENTS
I TRANSFORMACIÓ
DE TOTA CLASSE
DE PECES DE VESTIR.
PELLETERIA I ROBA DE LA LLAR.
CONFECCIÓ A MIDA.**

 646 835 243 Patry Roastand

C. Rector Ubach, 21 - Local 6
08021 Barcelona

**Al Farró ... la Festa Major
toca el Cel !!!**

dolç i salat sense gluten

Fluffy Crepes-Núvol del Japó

**al nou Brunch i Berenars
dels caps de setmana i festius**

carrer Saragossa 89

 [krampuscrepes](https://www.instagram.com/krampuscrepes)

**ars
viva**
fent músics

CASAL D'ESTIU

Un viatge musical

CREATIVITAT

EXPERIMENTS

INSTRUMENTS

EMOCIONS

7 parades:

• 13/7 al 17/7	• 20/7 al 24/7
• 22-23, 25-26/6	• 27/7 al 31/7
• 29/6 al 3/7	• 31/8 al 4/9
• 6/7 al 10/7	

info@arsvivabcn.com 93 015 17 18 665 629 967

Us desitgem
una bona
Festa Major
de Sant Gervasi!

El Jardí
PREMSA LOCAL · SCCL

El Circ Cric en còmic

JESÚS MESTRE

Fa uns anys, Berta Cusó es va presentar al concurs de cartells que cada any el Circ Cric convoca per il·lustrar la seva campanya de primavera. I el cartell de la Berta va ser el guanyador. Ningú del circ coneixia la Berta, tot i que el seu pare, l'actor Joan Cusó (membre de la companyia Vol Ras), és parent llunyà d'en Jaume Mateu, en Tortell Poltrona. D'aquest primer contacte amb el Circ Cric, a la Berta se li despertà l'interès de saber-ne més, de conèixer la història d'aquest circ singular. Així es va obrir l'acte del dijous 14 de maig a l'Auditori Carme Serrallonga, a la Biblioteca de Sarrià - J.V. Foix, en la qual es va presentar el còmic *L'extraordinària història del Circ Cric*, escrit i il·lustrat per Berta Cusó i publicat per Andana gràfica. Van protagonitzar l'acte l'autora, en Marc Charles com a presentador, en Jaume Mateu "Tortell Poltrona", la Montse Trias "Senyoreta Titat", i la Luara Mateu "Petita Lu".

Per entendre amb més detall la trajectòria del Circ Cric, que coneixia d'haver-hi anat de petita i alguna vegada ja adulta, la Berta Cusó es va documentar amb papers com *El món fascinant del Circ Cric*, Viena Edicions, 2007, o *Tortell Poltrona amb Pallassos sense fronteres. Diaris de viatge*, Icaria editorial, 2007,

i va consultar tota mena d'hemeroteques des de l'ordinador, i així va començar a bastir i desenvolupar la seva pròpia mirada del Circ Cric. Guanyar el premi València de Novel·la Gràfica la va ajudar a fer el salt definitiu: tenia els mitjans per fer un llibre a tot color, de 144 pàgines, que finalment Andana gràfica ha publicat aquest abril, amb doble edició en català i castellà. Com es diu a la contraportada, "en els marges del món, allà on tot ha fallat, el riure es revela com un "bé inútil" de primera necessitat, capaç de retornar la dignitat". I Tortell, sempre apuntant titulars, puntualitza: "El còmic i el circ, que són per a infants, són de les poques coses que van bé en aquest món".

Les intervencions de Tortell Poltrona, Montse Trias i Luara Mateu van anar omplint de color, rialles i records la vetllada. Com el record del Sarrià dels anys setanta quan en Jaume i la Montse vivien i s'implicaven a fons en la vida del barri al mateix temps que formaven família. Aquí va néixer Germans Poltrona i es va plantar la llavor del Circ Cric, que va créixer a principis dels anys vuitanta... i va fer crac. Era un circ contracultural, amb una filosofia que sintetitza en Tortell: "Hem de viure la vida, no guanyar la vida". Posteriorment, al Montseny, a Sant

Esteve de Palautordera, va sortint tot: el CRAC va permetre una segona etapa menys viatgera del Circ Cric, i sorgia Pallassos Sense Fronteres, una ONG d'àmbit internacional que es va fundar en les expedicions a l'antiga Iugoslàvia entre 1993 i 1995; aquesta mateixa setmana, tornava una expedició de PSF que havia estat en un indret remot i desconegut com és el Txad. L'acció social i humanitària amb mirada als infants sempre ha estat present en els projectes d'en Jaume i de la Montse. També el treball amb les escoles o els festivals de pallasses que, com diu la Luara: "Quan es reuneixen cent pallasses, la terra tremola i els ocells no canten". La Luara, que és el futur del Circ Cric, diu que ara les coses són diferents, que, per exemple, no es poden moure amb grans carpes com abans, sinó amb una de més petita i funcional. Perquè, com diu la Montse, tot i que el circ és un espectacle molt obert a tots els gèneres, que pots fer-lo en un teatre o al carrer, és dins la carpa on aconsegueix una màgia especial.

La Berta ha après molt fent el llibre, i el que més li ha impressionat és el que comporta fer riure els infants: és molt difícil i ha de ser autèntic perquè un públic tan exigent capti el gag, l'acudit. I assenyala la importància del vocabulari gestual, de la narració sense paraules.

Potser per aquest motiu va escollir com a narradora de l'extraordinària història del Circ Cric la puça, una de les actrius més difícils de veure en un dels gags més antics i actuals d'en Tortell. La puça és una diminuta interlocutora que no es pot veure però la més ben posicionada per explicar tots els petits detalls d'aquesta història creada i il·lustrada per Berta Cusó. Molta vida al circ! ■

Una alumna dels Salesians destapa la invisibilització de les dones artistes al MNAC

EL JARDÍ

Maria Cristina Alcalá, alumna del Batxillerat Artístic dels Salesians de Sarrià, ha desenvolupat un treball de recerca i justícia històrica que denuncia la invisibilització de les dones en el relat artístic oficial. El projecte neix d'una reflexió crítica sobre el desconeixement generalitzat de les figures femenines en aquest àmbit.

Sota el títol 'On està l'altra meitat?', aquesta iniciativa busca transformar la percepció pública i acadèmica de l'art. Per fer-ho, l'alumna ha dut a terme una anàlisi exhaustiva del fons del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), on després de recórrer sales que allotgen des del romànic fins al barroc i analitzar més de 1.200 obres, ha descobert que només una d'elles pertanyia a una dona: la pintora Elisabeth Vigée Le Brun.

Aquesta realitat es veu sostinguda per una enquesta d'elaboració pròpia el resultat de la qual és aclaparador: després de preguntar a més de 50 participants, únicament nou van poder esmentar una artista diferent de la famosa pintora mexicana.

Maria Cristina Alcalá va més enllà de la denúncia teòrica i ha dissenyat una proposta d'intervenció directa sota el lema 'L'art no té gènere'. El projecte integra una sèrie d'eines pedagògiques i lúdiques destinades a ser implementades en centres educatius i espais culturals. Entre elles destaca un joc de cartes i diversos tallers creatius ideats perquè el públic jove descobreixi amb naturalitat noms fonamentals de la història com Artemisia Gentileschi, Sofonisba Anguissola, Tamara de Lempicka o Remedios Varo.

L'objectiu és generar un espai de reflexió activa on el llegat d'aquestes dones deixi de ser una excepció per formar part del coneixement comú de les noves generacions. El desenvolupament d'aquesta recerca ha seguit un procés acadèmic rigorós, en el qual l'alumna ha sabut combinar l'anàlisi de dades amb la creació de materials didàctics originals. ■

Superservis
SUPERMERCATS DES DE 1945

L'ESPAI SARRIÀ

HORARI de 9h. a 21h.
DILLUNS A DISSABTE

SERVEI A DOMICILI RÀPID I GRATUÏT
truca'ns al 931 790 304 t'ajudarem
a fer la compra *

PARKING GRATUÏT *

TARGETA SUPERSERVIS
millors preus, descomptes i promocions

Major de Sarrià 108
Salvador Mundi 5

* consulta ns. les condicions del servei

NOVA BOTIGA

LA COL·LECCIÓ DE SUPERSERVIS

DESQBRIR

HORARI

de dilluns a dissabte
de 10h. a 21h.

diumenges de 10h. a 15h.

MAJOR DE SARRIÀ 85

Restaurante Hidalgo

Horari 13 a 16h | 20 a 23h de dilluns a diumenge (*diumenge nit i dilluns nit tancats*)

MENÚ DIARI 16,50€ | Plats de temporada | Paella per endur

Carrer Balmes, 396 | Reserves 93 417 11 96

(Mercat de Sant Gervasi | Metro: Putxet)

Les dames de l'impressionisme, al CIC

MARTA TRIUS

"L'impressionisme va trencar amb els convencionalismes de la pintura occidental", així començava el 4 de maig la conferència a l'Aula d'Extensió Universitària CIC de la Gent Gran, pronunciada per Mercè Riera i Arnijas, llicenciada en Història de l'Art i Divulgadora Cultural.

Ens trobem a París de 1860/70, quan un grup de pintors decideixen donar a conèixer la seva manera de pintar: colors lluminosos i pinzellades ràpides i instantànies que es fonen en el llenç. La seva idea d'immediatesa xoca amb tot el que s'ha fet fins al moment i, influenciats per la fotografia, comencen a pintar formes diverses d'un mateix tema i escenes quotidianes: cafès, balls, jardins, estacions, rius, paisatges, etc.

Si bé la majoria d'aquests pintors eren homes també va haver-hi algunes dones que, saltant-se els convencionalismes socials, van aprendre a pintar i fins i tot algunes van freqüentar els cafès que els estaven vetats. Amb les seves pintures van ajudar a difondre el moviment a través de temes més íntims i, encara que eren considerades unes "aficionades", van deixar una empremta innegable. Mercè Riera va parlar de quatre, principalment.

La primera d'elles va ser Berthe Morisot, que va començar posant per a Édouard Manet i va acabar participant en la primera exposició dels impressionistes l'abril de 1874. Els seus quadres capten escenes quotidianes del món burgès al

qual ella pertanyia. La segona d'aquestes dones va ser Mary Cassatt, una estatunidenca que va viure a París, on va conèixer Edgar Degas, el qual la va introduir en el grup. El gran assoliment de Cassatt va ser, a més de pintar, assessorar els col·leccionistes americans perquè comprassin pintura impressionista, ajudant així a la seva difusió fora d'Europa.

El cas de Marie Bracquemond és una mica més curiós: el seu talent li va valer encàrrecs per a fer de copista en el Museu del Louvre i va ser allà on va conèixer el seu marit, Félix Bracquemond, que li va obrir les portes al món dels impressionistes, si bé més endavant el mateix Bracquemond la va eclipsar, ja que no estava d'acord amb aquesta ruptura radical amb la tradició acadèmica. Marie Bracquemond no va tenir notorietat fins anys després de la seva mort, el 1916.

I finalment va parlar de Suzanne Valadon, una dona pionera que va trencar normes socials i artístiques. Amiga i amant de Toulouse-Lautrec, Valadon va aprendre a pintar mentre posava per als homes que la retrataven i va ser precisament un d'ells, Degas, qui la va animar a dedicar-se a l'art. És considerada una peça clau en aquest Montmartre masculí, on va freqüentar l'ambient bohemí sense por al *què diran*.

L'impressionisme, aquesta manera de pintar tan lliure i emocional va acabar amb la foscor i la rigidesa acadèmica i va plasmar l'instant com mai s'havia fet fins al moment. ■

Les claus de la visita del papa Lleó XIV, a debat a la parròquia Sant Ildefons

EDUARD LLORENS

La sala d'actes de la parròquia de Sant Ildefons es va omplir l'11 de maig amb motiu de la conferència de Manuel Manonelles, col·laborador habitual de TV3 i de TVE, entre altres mitjans, sobre la pròxima visita del papa Lleó XIV a Barcelona.

La xerrada va oferir una lectura del pròxim viatge papal, amb una mirada que va anar molt més enllà del simple marc religiós. L'especialista en relacions internacionals va situar l'actual pontificat en un moment de forta tensió internacional, marcat per la guerra i la polarització. Segons va explicar, la veu del papa ha recuperat pes com a referent internacional en defensa de la pau i del diàleg.

Va descriure la figura de Robert Prevost com un papa que encara s'està definint. Segons l'analista, el nou pontífex se sosté sobre tres eixos principals: la pau, la continuïtat amb Francesc i una manera de governar més continguda i calculada. Va remarcar la importància de la pau en el seu missatge, que s'accentua amb els esdeveniments mundials i un context geopolític inestable. "En un any de pontificat, el Sant Pare ha fet 400 apel·lacions a la Pau", va destacar. També va remarcar que Lleó XIV és el primer papa plenament digital: un líder que gestiona amb cura cada gest, paraula i silenci.

Un altre fil tractat va ser el risc de cisma, alimentat pels ultraconservadors,

pròxims a Donald Trump. Manonelles va suggerir que l'elecció del nou papa respon a la necessitat de blindar la unitat eclesial. Els viatges apostòlics, va explicar, són una eina essencial per entendre un pontificat, mostrant prioritats, tensions i equilibris.

El conferenciant va defensar que la visita papal té una càrrega simbòlica especial, ja que l'Església catalana ha estat històricament romana per una opció cultural i espiritual arrelada. "L'única versió del credo acceptada per la Santa Seu que diu 'romana' és la catalana". Catalunya forma part del nucli fundacional europeu, explicant el seu vincle amb Roma i donant densitat a aquest viatge.

L'antic assessor de la presidència de la Generalitat va explicar que el viatge s'ha estructurat combinant tres dimensions. A Madrid, hi predominarà la part més institucional; a Catalunya, la dimensió espiritual i social, i a les Canàries, el suport als migrants, com va fer el papa Francesc a Lampedusa. Segons el ponent, "el viatge té un clar in crescendo social".

Manonelles va subratllar que, en temps convulsos, cada viatge del papa acaba sent una declaració de prioritats: en aquest cas, la pau, la unitat eclesial i l'atenció als marginats. Per finalitzar, va dir que "gaudim d'aquesta visita per treure'n tot el positiu que pot aportar". ■

Torna la Teia

FRANC MONZONIS. DIABLESSES I DIABLES DE SARRIÀ

Us heu preguntat mai què tenen en comú la madrastra de Blancaneu, la Brunilda de l'Anell dels Nibelungs o l'espia Mata Hari? Totes són l'arquetip de dones que desafien les normes, que fan servir la seva astúcia, la seva bellesa o la seva màgia per aconseguir els seus objectius, que sovint són malèvols. Aquesta visió de les dones diferents i independents, perilloses i malvades, ha arribat fins als nostres dies i, en altres moments de la història, inclús ha servit per justificar lleis en contra seu. Per exemple, la dinastia francesa dels Carolingis, va desprestigar dues reines per convertir-les en monstres i justificar així l'aplicació de la llei Sàlica i la retirada de drets successoris i dinàstics a les dones.

No cal anar molt lluny per trobar situacions semblants. En el nostre mateix districte tenim el cas de la Bruna, una pagesa que, es diu, en algun moment de la segona meitat del segle XIX va viure a Can Mallol, una masia de Vallvidrera

que es trobava a prop de la carretera de Molins. La Bruna vivia amb la seva mare, una dona gran que era cega, conreava els horts de la masia i tenia animals de granja. Venia els seus productes en els mercats de pagès de la comarca.

A prop de Can Mallol hi havia una altra masia, Can Busquets, que pertanyia a una família de llarg llinatge a Vallvidrera, de la qual hi ha registres fins a principis del segle XX, quan van acabar marxant a Barcelona.

La relació entre la Bruna i els de Can Busquets no era bona. Sembla que els segons anhelaven quedar-se amb les terres de Can Mallol, raó per la qual pressionaven i assetjaven la Bruna, a la qual desprestigiaven i criticaven sovint. Atiaven el recel de la gent envers una dona independent, que no se sotmetia als seus requeriments, i la van començar a acusar de bruixa, probablement pel seu coneixement de les herbes remeieres, que feia servir en la cura de la seva mare. I, com que es tractava d'una dona, tot això va trobar ressò i credibilitat en aquella societat.

Els enfrontaments no sempre es limitaven al xiuxiueig i la insinuació. S'expliquen confrontacions en moltes ocasions als mercats on competien per vendre els seus productes. El ressentiment dels de Can Busquets contra la Bruna va créixer encara més.

Un dia els Busquets van decidir al·lisonar la Bruna, van anar a Can Mallol per confrontar-la. No la van trobar, devia ser als camps, però sí que hi era la seva mare. La dona preguntava qui hi havia i què volia, i no li deien res. En lloc d'això, es van dedicar a obrir i tancar armaris i calaixos fent soroll, van llençar plats i gots per terra, van deixar obertes les botes del vi perquè es buidessin, i van obrir les gàbies dels conills i gallines perquè s'escapessin. Satisfets, es van servir uns gots del vi i es van menjar el formatge que hi havia a la cuina abans de marxar cap a casa seva, deixant enrere la mare de la Bruna,

espantada i traumatitzada. Quan al vespre la Bruna va tornar a casa, va trobar la mare en estat de xoc. Va mirar al seu entorn i la ràbia devia créixer al seu interior.

I és en aquest punt on aquesta història es converteix en una llegenda fantàstica i es precipita. La Bruna, que havia pres el nom de bruixa Teia, es va convertir en un gran gos feréstec que va rastrejar els entorns de can Mallol, fins que va trobar el rastre dels Busquets en uns matolls on s'havien aturat a pixar. Confirmades les seves sospites, es va dirigir a Can Busquets, on va arribar ja de nit. Va enviar un plaga de puces i arnes que els van atacar mentre dormien. Un d'ells es va llevar, amb picades per tot el cos, i es va dirigir al pou de davant de casa, per refrescar-se i alleugerir la coïssor i la irritació de les picades. Però, quan era a la vora del pou, estirant la corda de la corriola per pujar la galleda plena d'aigua, un gran gos va sortir de la foscor i el va empaitar, cosa que va causar-ne la caiguda dins el pou.

Allà el van trobar l'endemà, ofegat, dins del pou i amb els rastres que havia deixat el gran gos al voltant. De seguida la gent va dir que això era obra de la Teia i es va dirigir a Can Mallol demanant justícia i cridant en contra de la bruixa Teia.

Diu la llegenda que ella estava treballant l'hort i els va veure venir. Es va anar despuntant mentre la gent s'hi acostava. Un cop nua es va rebotar per terra, fent que s'aixequés una gran polseguera que la va amagar completament. D'aquell núvol de pols va emergir-ne un gos desproporcionadament gran, negre com la nit i amb clapes al pèl. Després de llançar una mira carregada d'odi als que l'envoltaven, va fer un gran salt i va desaparèixer entre els arbres, davant la sorpresa de la gent. De la Teia humana, ni rastre.

La Teia no va tornar mai. Anys després, la gent va dir que la Vampira de Barcelona, una dona que segrestava nens, era en realitat la Teia, que hi havia tornat buscant revenja.

O potser la veritat és que la Bruna va ser atrapada per aquella turba, que va amagar la seva desaparició sota una història fantàstica inventada.

La Teia es considera la darrera bruixa documentada de Catalunya i l'única que no va ser capturada mai.

Per a Diables i Diables de Sarrià, la Teia ha esdevingut un símbol. Ens va fascinar la llegenda, però també la realitat que podria amagar-se'n al darrere, la història d'una dona sola, empoderada i propietària del seu destí, en una societat patriarcal que la va qüestionar i menystenir. Va patir assetjament i persecució, la van intentar fer fora de casa i la van condemnar per no sotmetre's als dictats dels homes i del poder que l'envoltaven. I aquesta fortalesa i independència és la que la colla reivindica per a totes les dones.

Per celebrar aquest fet, oferim al barri el Solstitium. Enguany arribem a la cinquena edició i ho celebrem presentant un vestit nou per a la Teia. Un dels tallers més reputats de Catalunya en la creació de vestuari per a Diables ha dissenyat i confeccionat el nou vestit, que serà únic en l'imaginari de les colles de foc d'arreu. Gràcies a la col·laboració inestimable de la comunitat La Drecera, aquest projecte s'ha transformat en realitat i serem capaços d'estrenar-lo i batejar-lo de foc el 6 de juny. Us esperem! ■

Agenda

REUNIÓ OBERTA D'ECOLOGIA
Si vols defensar el verd urbà i la biodiversitat t'hi esperem!
3 de juny 18h
Mercat Cultural

REUNIÓ OBERTA DE COMERÇ DE PROXIMITAT I ESS
9 de juny 19h
Casa Orlandai. Sala Pedralbes

25 ANYS D'ASSÍS A SARRIÀ
Portes obertes
13 de juny. De 10.30 h a 14 h
Cal inscripció prèvia

CASAL DE COSTURA PER A JOVES A CASA ORLANDAI
Introducció creativa i pràctica al món de la costura
Del 29 de juny al 2 de juliol.

De 17.30 h a 19.30 h
Cost: 37,84 €
Inscripció oberta a partir del 25 de maig al web i presencialment

Pots consultar el detall de les activitats a:
ladrecera-sv.cat/agenda/

REVELLA DE SANT JOAN A SARRIÀ
23 DE JUNY 2026 Porta de Sarrià

El Programa

20:30 h	Inici de la revetlla	22:30 h	Batl de les Diables i Diables de Sarrià
21 h	Sopar popular, dansa i cançons		Encesa de la foguera
22 h	Revetlla de la Plaça del Canigó i lectura del manifest	23 x 2:30 h	Música musical: DJ Chuck

TIQUETS PER AL SOPAR
Ja disponibles a la Casa Orlandai
Fins al 22 de juny a les 18h / PAGAMENT EN EFECTIU
Preu: 14 € COMPARA ANTECIPADA - 20 € MATÈRIA NIT

REVELLA DE SANT JOAN A SARRIÀ
23 de juny 20.30 h
Porta de Sarrià (Via Augusta/ Passeig de la Bonanova)

Sopar popular, encesa de la foguera, nit de Dj i més!
Els tiquets del sopar es poden comprar a la Casa Orlandai de l'1 al 23 de juny (14 €). La mateixa nit de la revetlla (20 €)

La Drecera
COMUNALITAT SARRIÀ I VALLVIDRERA

Web: ladrecera-sv.cat Mail: ladrecera@ladrecera-sv.cat

Telèfon: 633 045 322

Atenció al públic:

Casa Orlandai: els dimarts de 16 a 20h i els dijous de 10 a 14h

Mercat de Vallvidrera: els dilluns i els dijous de 10 a 13h

 @LaDreceraSv @ladrecerasv

Promou i finança:

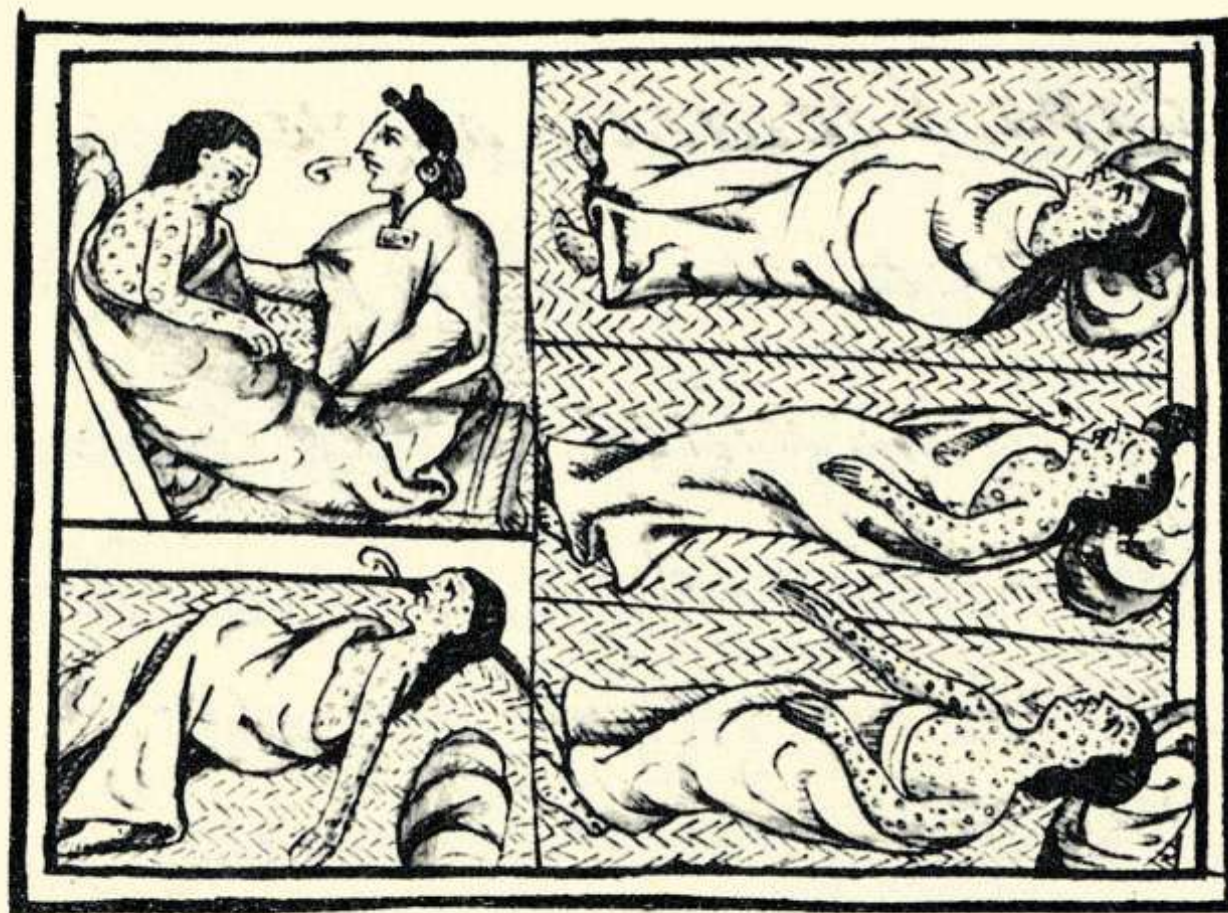
Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa i Treball

Amb la col·laboració:

Ajuntament de Barcelona

El Món Atlàntic: l'imperialisme modern entre tres continents

Indígenes malalts de verola, Códex Florentí.

CRISTINA JUNYENT

Tradicionalment, les poblacions s'expandien per àrees contigües, però la *volta do mar*, descoberta pels portuguesos i adoptada pels espanyols, va impulsar l'exploració oceànica del segle XVI i va iniciar el que els historiadors anomenen el *món atlàntic*: les interaccions entre pobles i imperis de l'Atlàntic des d'aquesta data fins al segle XXI. Així, plantes, animals i gèrmens, que abans viatjaven lentament a peu o en cavall, van començar a difondre's en caravel·la.

L'error de Colom i la trobada del Nou Món

Colom, aprofitant els vents alisis i els corrents atlàntics, va fer escala a les Canàries abans de travessar l'oceà. El viatge es va allargar per errades de càlcul sobre la circumferència terrestre, basades en les dades de Ptolemeu, que subestimaven la distància entre Europa i Àsia. Creient que havia arribat a les Índies, va topar amb Amèrica, obrint pas a una onada d'exploracions sense precedents.

L'impacte biològic i el col·lapse demogràfic

El contacte amb les poblacions de caçadors i recol·lectors de les Canàries i del Carib va provocar grans mortaldats. Els

guanxes van ser probablement el primer poble conduït gairebé a l'extinció per la denominada *modorra*, possiblement tifus. Al Carib, grups aïllats com els arawaks gairebé van desaparèixer, possiblement per grip porcina i altres plagues: entre 1494 i 1508 van morir uns tres milions de persones. A l'Amazònia, la població va caure de cinc milions a cent mil habitants. Aquestes societats de caçadors i recol·lectors només van deixar rastres genètics.

Les grans epidèmies a Mesoamèrica i els Andes

A Mèxic, la verola i el *cocolitzli* (possiblement *Salmonella enterica*) van devastar els asteques; la verola, cap al 1520, va causar vuit milions de morts. El *cocolitzli* (1545-1576) va segar-ne uns disset milions més, sobre una població de vint-i-dos milions. Maies i inques van patir disminucions similars: de set a un milió i d'onze a un milió i mig, respectivament.

Geopolítica i noves rutes comercials

El tractat de Tordesillas (1494) va establir una línia imaginària a 370 lligües a l'oest de Cap Verd. L'acord, ratificat pel Vaticà, assignava a Castella les terres a l'oest i a Portugal les terres a l'est. Castella, sense accés a l'Índic, des de 1565 va controlar

el Pacífic amb la ruta Manila-Acapulco; a l'anada vorejava el Japó i de tornada, les Mariannes, transportant seda i productes asiàtics cap a Amèrica i finalment cap a Europa.

L'Amèrica del Nord i l'origen del Thanksgiving

A l'Amèrica del Nord, els primers colons van aprendre dels indígenes a cultivar aliments autòctons. La celebració de la primera collita de patates, carabassa, blat de moro, amb gall d'indi, l'octubre de 1621, va originar la festivitat del Thanksgiving (Acció de Gràcies). No obstant la bona voluntat inicial, la verola i altres malalties també es van estendre pel nord i van reduir les poblacions natives, que van passar d'uns cinc milions a quatre-centes mil persones.

Les estimes demogràfiques

Cal dir que les estimacions demogràfiques divideixen els historiadors. Els maximalistes es basen sovint en les cròniques de l'època, però suggereixen que les epidèmies van viatjar més de pressa que els exploradors, delmament poblacions senceres abans de poder ser censades. Per contra, els minimalistes analitzen la capacitat de càrrega del continent, valorant quantes persones podien subsistir

en aquelles condicions ecològiques sense una agricultura intensiva.

La davallada no s'explica només pel xoc epidemiològic (verola, xarampió o grip), davant el qual els nadius no tenien defenses. També hi van intervenir guerres i desplaçaments derivats del contacte amb els colons i el comerç d'armes; la disrupció econòmica, on la pèrdua de terres de caça i cultiu va provocar fams cròniques, i un profund estrès psicològic i social que, en desarticular les seves estructures polítiques i religioses, va acabar enfonsant la natalitat.

El tràfic transatlàntic d'esclaus

Àfrica, tot i la proximitat geogràfica, resultava inhòspita per als europeus per les malalties tropicals, i era coneguda com la *tomba de l'home blanc*. Malgrat això, els estats locals i les rutes comercials van facilitar-ne el contacte. A les *fàbriques* portugueses es va iniciar el tràfic de persones; primer de forma anecdòtica, finalment de manera massiva. El negoci va empènyer alguns regnes africans —no tots— a segrestar persones per a vendre-les i ser deportades.

Les condicions eren atroces: tortura, maltractament i una expectativa de vida en destí de només vuit anys. La demografia africana va quedar alterada. De l'entorn tretze milions d'africans segrestats entre els segles XVI i XIX, uns onze milions van sobreviure la travessia, un 12 % va morir al mar i un 20 %, durant la captura o en les marxes forçades cap a la costa. La mortalitat local indirecta, per defensar-se o per fam, va pujar uns cinc milions més. Les colònies espanyoles van rebre uns dos milions d'africans, principalment al Carib, la Terra Ferma, i Mèxic i Perú, i cal destacar que els mercaders catalans hi van participar fins a finals del XVIII.

Llegat demogràfic i nou nucli fundador

L'imperialisme va ser rendible per a Europa que, gràcies a les xarxes comercials globals, va acumular poder i una riquesa immensa. Tanmateix, Europa va integrar nous aliments —com la patata, el tomàquet o les carbasses—, però també va rebre la sífilis.

El nucli fundador de la nova Amèrica es va configurar a partir de menys de dos milions d'indígenes supervivents, prop de tres milions d'europeus colonials i onze milions d'africans. Aquest equilibri es va transformar entre mitjans del segle XIX i principis del XX, amb l'arribada d'uns cinquanta milions d'europeus —italians, britànics, espanyols, alemanys i portuguesos, entre d'altres—, que van transformar la composició demogràfica i cultural del continent. ■

CONEIXEM ELS OCELLS

El passerell

ENRIC CAPDEVILA

El passerell (*Linaria cannabina*) és un ocell sedentari i comú a tot el territori català. Es distribueix per tota mena d'ambients oberts, des del nivell del mar fins a l'alta muntanya. A l'hivern forma estols més nombrosos i està més present a la costa, amb els individus hivernants que arriben. És un ocell esvelt, prim, de bec curt, gruixut i grisenc, i una cua llarga i forçada. Mesura 13 cm de llargària. És un ocell de tons marrons castany força homogenis, que el fa passar molt desapercebut, llevat del mascle a l'estiu, que llueix al front i al pit una coloració vermella rosada única i inconfusible. Les femelles i els joves tenen un plomatge marró ratllat. El cap és grisós, té unes franges alars blanques i els marges de la llarga cua també són blancs. Li agrada les zones amb poca cobertura vegetal i els hàbitats òptims són el matollar i les màquies mediterrànies i les zones de mosaic amb cultius de secà i marges poblats. Acostuma a parar-se en arbres aïllats o en arbustos des dels quals domina un bon camp de visió. Té un vol ràpid i ondulat. La seva dieta es basa principalment en llavors, que busca a terra, però en època de cria la complementa amb insectes i erugues. El nom científic, *Linaria cannabina*, prové de les linàries, unes plantes molt comunes al camp i a les vores dels camins; fins fa poc era *Carduelis*, que la vinculava als cards. El nom específic de *cannabina* fa referència al cànem, de les llavors del qual s'alimenta. La seva principal amenaça, a més de la desaparició del seu hàbitat i l'ús de pesticides, és el silvestrisme, afició i modalitat esportiva tradicional a Espanya enfocada a la captura, cria, i ensinistrament en captivitat d'ocells, normalment per educar-ne el cant de cara als concursos. El cant variat i melodiós del passerell, semblant al del canari, el fa un dels ocells silvestre més apreciat com a ocell de gàbia. Fora d'època de cria és gregari i s'ajunta amb altres fringíl·lids com gafarrons, cadernerers i verdums. ■
Dita: Pescador de canya i caçador de passerells, no vulguis dinar amb ells.

Mil Fulls

Antonio Bernal Orta

TASTI LA NOSTRA PASTA DE FULL

ELABORACIÓ PRÒPIA

Calaf, 33 baixos • 08021 Barcelona
936 762 807 • 699 478 569 • milfulls@hotmail.com

 @milfulls_calaf • www.milfulls.com

Els jardins de la Finca Rosés

MARIA JOSEP TORT

El vessant assolat de la serra de Collserola acull un destacat conjunt de torres senyorials construïdes entre finals del segle XVIII i principis del XIX, com a residències d'estiu de la burgesia barcelonina. Envoltades de jardins admirables, amb arbres centenaris i espècies arribades de terres llunyanes, aquestes torres constitueixen un patrimoni de valor inqüestionable. Una és la casa Rosés, i l'hem pogut visitar.

Història

L'any 1923, la família de banquers Rosés, va encarregar a l'arquitecte Adolf Florensa i Ferrer (1889-1969) la construcció d'una casa unifamiliar situada a la part nord d'una parcel·la en pendent entre els carrers Sant Pere Claver i de Granados, que, comptava llavors amb una superfície de 4.000 m².

De 400 m² de planta, la casa es distribueix en dos soterranis, planta baixa, primer pis i àtic. Visible des dels carrers adjacents, s'enlaira imponent al bell mig d'un jardí dominat per grans pins i cuidats enjardinaments. L'arquitectura és sorprenent, especialment pel joc de teulats piramidals i, l'enteixinat de bigues de fusta treballades que sustenten el conjunt de voladissos.

És d'estil noucentista, un moviment cultural (1906-1925) que defensava l'ordre, la simetria, la claredat, la bellesa clàssica, la raó i, la mediterraneïtat, en contraposició al modernisme (1890-1910) que prioritzava la llibertat creativa, l'emoció, l'extravagància i l'ornamentació inspirada en la natura. El noucentisme, amb la seva passió per l'ordre i la bellesa, es va estendre també a l'art dels jardins, on l'arquitecte i paisatgista Nicolau Rubió i Tudurí en va ser el principal impulsor.

Els copiosos costos de manteniment de la casa, es van fer insostenibles per a la família Rosés, fet, que va propiciar la seva marxa. Durant molts anys, la casa va quedar abandonada i posteriorment saquejada fins a l'any 1982, que la van comprar dos arquitectes i un advocat que procediren a la seva rehabilitació i transformació en tres unitats d'habitatges independents.

Fruit d'una futura reparcel·lació, la finca es va reduir a la superfície actual de 1.800 m².

Els jardins

Situats en un terreny en pendent que s'obre als quatre

vents de la casa senyorial, els jardins de la finca Rosés s'ordenen i s'integren al voltant d'un conjunt arquitectònic de terrasses, rampes, escales i talussos que dibuixen un seguit d'itineraris que ens permeten gaudir de cada racó del jardí. Un preciós laberint on l'arquitectura i el paisatge s'agermanen amb harmonia.

Pel seu impacte visual, cal destacar el bosquet de grans pins blancs autòctons que s'enliren més amunt dels límits de la façana posterior de la casa, dibuixant imatges d'una gran bellesa. Una composició vincula les capçades dels arbres amb l'arquitectura polièdrica dels diferents teulats, creant perspectives sorprenents que canvien segons el punt de vista.

També trobem enjardinaments de tall contemporani com el parterre de l'entrada entapissat d'heura, al voltant del qual s'arreglaren tanques vegetals de xiprer i evònim del Japó acuradament retallades que dibuixen un espai ordenat i elegant.

La presència d'entapissats vegetals que cobreixen els grans murs verticals de la finca constitueix un segell distintiu d'aquest jardí. Hi accedim a través d'una terrassa amb balustrades i columnes de tall clàssic. Les espècies protagonistes són, la buguenví·lia i la glicina, dues plantes enfiladisses amb gran poder d'ocultació i de coloració dels murs.

Un conjunt d'alts i esvelts xiprers, situats en un gran parterre de gespa sempre verda darrere la casa, evocuen la simbologia espiritual d'aquest arbre. El xiprer representa l'arbre de la vida espiritual, la unió entre el cel i la terra, i, tanmateix, l'arbre de l'acollida i del dol.

Altres espècies destacables del jardí inclouen els

til·lers que ombregen diferents espais amb les seves ufanes capçades, l'arbre de l'amor, les troanes, les alzines, el cedre, les mimoses, les iuques, els margallons, els pitòspors, etc. Un conjunt d'espècies autòctones i naturalitzades que conformen aquest excepcional mosaic botànic.

Finalment, cal destacar la presència d'un conjunt d'arbres de l'espècie *Schinus lentiscifolia*, poc habitual als nostres jardins, un dels quals, està catalogat com arbre d'Interès Local (0099-05-94). Emparentat amb el fals pebrer (*Schinus molle*), molt abundant al sud d'Europa pel seu port majestuós i resistència a la sequera, *Schinus lentiscifolia* és un arbret força menut, sovint amb aparença arbustiva, considerat una autèntica raresa botànica. Es tracta d'una espècie ancestral, originària de les àrees subtropicals i tropicals d'Amèrica del Sud, venerada per molts pobles de l'altiplà andí pels seus beneficis guaridors.

Acuradament cuidats, els jardins de la finca Rosés constitueixen una meravella en si mateixos i, alhora, estableixen amb la casa noucentista una perfecta sintonia. Un conjunt d'una bellesa singular que evoca l'encant d'un autèntic conte de fades. ■

REMEIS I CUINA DE CONVENT

El bullit o l'escudella

FRA VALENTÍ SERRA
DE MANRESA

Dels nombrosos plats de la nostra cuina tradicional destaca l'escudella amb carn d'olla que, en alguns indrets, se'n diu bullit i

en altres "escudella barrejada" essent, aquesta, una menja molt estimada pels catalans, especialment en temps hivernal, car és un plat que harmonitza molt bé els productes de l'hort amb els del corral.

A dins de l'olla hom hi posa, junt amb la pasta o l'arròs, tota mena d'hortalisses de temporada, com ara l'api, la pastanaga, ceba, nap, col, xirivia (més recentment la patata) i, sobretot, els cigrons, la botifarra negra i blanca, ossos de l'espina de vedella i ossos de pernil i menuts de gallina o de colomí i carn de moltó, segons la comarca, estació de l'any i gustos familiars o tradicions conventuals; sempre les "quatre carns", dites popularment "dels quatre ordes mendicants" o també "dels quatre evangelistes": bou, moltó, porc i pollastre.

Un plat força semblant a l'escudella barrejada és la típica "olla dels caputxins" o sopa dels pobres, que els frares solien repartir quotidianament a la porta dels convents a benefici dels necessitats de les poblacions i dels pidolaires que s'hi trobaven de pas. En una antiga recepta conventual se'ns indica la manera de cuinar-la:

"Posa la olla al foch ab lo caldo, y quan bulli tira-hi algun nap, algun ull de col blanch y de tota mena de verdura, y tot

capolat. A més, hi tires castanyas, cascabellitos, prunas, un puny de mongetas y altre de ciurons; y això primer quan sia perbullit, posa-hi també bossins de codonys y cabeças de alls senceras, espècias, y safrà al últim. Y en havent bullit tot assò un quart [d'hora], tira-hi lo arròs y adverteix que, cada lliura de arròs té de correspondre una maitadella y mitja de caldo, y quan hage que lo arròs bulli, tira-hi els fideus; a no ser que fossen dels més grossos, que en est cas tira'ls-hi ab lo arròs junt, que los fideus fins ab un bull ja són cuits, y per assò no aprofitan posats ab verdura. Després, al cap de un quart que lo arròs bullirà, treu la olla del foch, y posa-hi lo safrà, y fes que la olla reposi un quart llarch; al cap d'un quart vaja a taula, y mira primer si està entremig de clara y espessa; si és massa espessa tira-hi del caldo que te ha quedat, si és massa clara escorra algo de caldo" (BUB, Ms 1938, ff. 5-6).

A l'article vinent us vull parlar, si a Déu plau, de la llarga pervivència de les cols en els guisats de la nostra cuina tradicional. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA, ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

Com crear hàbits alimentaris saludables en infants

EVA REMOLINA (AMIC)

Els hàbits alimentaris que s'adquireixen durant la infància sovint es mantenen a l'edat adulta. Per això, fomentar una relació positiva amb el menjar des de ben petits és una inversió en salut present i futura. No es tracta només del que mengen, sinó de com, quan i en quin entorn ho fan.

1. Predicar amb l'exemple

Els infants aprenen per imitació. Si a casa es consumeixen fruites, verdures i aliments frescos de manera habitual, serà més fàcil que els integrin amb naturalitat. Els àpats compartits en família també reforcen els bons hàbits i creen un entorn segur i agradable.

2. Oferir varietat des de petits

Introduir diferents sabors, textures i colors ajuda a ampliar el seu paladar. És normal que rebutgin algun aliment al principi; cal oferir-lo diverses vegades, sense pressió. La constància és més efectiva que l'obligació. Prioritzar sobretot fruita i verdura diària, llegums i cereals integrals, proteïnes de qualitat (ous, peix) i l'aigua com a beguda principal.

3. Evitar el menjar com a premi o càstig

Associar aliments (sobretot dolços) amb recompenses pot generar una relació emocional poc saludable amb el menjar. És millor reforçar conductes positives amb paraules, temps compartit o activitats agradables.

4. Crear rutines i estructura

Establir horaris regulars per als àpats aporta seguretat i ajuda a regular la gana. Evitar el "picoteig" constant permet que l'infant arribi amb gana als àpats principals i mengi de manera més equilibrada. També és recomanable:

- Menjar assegut a taula
- Evitar pantalles durant els àpats
- Donar prou temps per menjar sense presses

5. Implicar-los en la compra i la cuina

Portar els infants al mercat, deixar-los ajudar a rentar verdures o preparar receptes senzilles augmenta el seu interès pels aliments. Quan participen en el procés, estan més disposats a tastar el que han ajudat a preparar.

6. Limitar ultraprocessats i begudes ensucrades

Els productes rics en sucres afegits, greixos poc saludables i sal poden desplaçar aliments nutritius. No cal prohibir-los completament, però sí reservar-los per a ocasions puntuals i evitar que formin part de la rutina diària.

7. Respectar la sensació de gana i sacietat

Els infants solen autoregular bé la quantitat que necessiten. Forçar-los a acabar el plat pot interferir en aquesta capacitat natural. És preferible oferir porcions adequades i permetre que decideixin si volen més o no. ■

lluís bragulat
can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: www.facebook.com/canlluis.bragulat

Foto: Silvia Molina

La relació amb els records: nostàlgia positiva i terapèutica

AINHOA CONESA

Les malalties neurodegeneratives, com l'Alzheimer i altres tipus de demència, representen un dels grans reptes socials de l'actualitat. Aquestes afecten progressivament la memòria, el llenguatge, l'orientació i altres capacitats cognitives, provocant canvis importants tant en la vida de les persones afectades com en la dels seus familiars i cuidadors.

A mesura que la malaltia avança, els records més recents tendeixen a desaparèixer, mentre que moltes vivències del passat, especialment aquelles vinculades a emocions intenses i significatives, acostumen a mantenir-se presents durant més temps. En aquest context, la nostàlgia positiva i terapèutica es converteix en una eina important d'acompanyament emocional i social.

Des de l'àmbit de l'educació social, les fotografies i els àlbums de records tenen un valor que va més enllà de conservar records visuals. Esdevenen recursos terapèutics que permeten reconnectar les persones amb la seva història de vida, reforçant la identitat personal i el sentiment de pertinença. Quan una persona observa retrats de la seva infància, joventut, celebracions familiars o moments importants, no només mira una imatge: reviu emocions, experiències i sensacions que formen part de la seva trajectòria vital. Moltes vegades, una fotografia és capaç de despertar

records que semblaven oblidats. Una instantània d'un aniversari, un viatge o un familiar pot generar converses espontànies, expressions d'alegria i moments de connexió emocional molt significatius. Encara que la memòria recent es vegi afectada, l'emocional sovint continua activa, fet que permet mantenir viu el vincle amb aquells moments importants de la vida.

Revisar records visuals en un ambient tranquil genera espais de calma i seguretat emocional. Les imatges ajuden a reconèixer rostres, llocs i situacions familiars, aportant estabilitat i confiança. A més, aquesta activitat afavoreix la comunicació i la interacció social, ja que les fotografies actuen com un estímul que facilita el diàleg i la participació.

Des d'una perspectiva educativa i social, treballar amb retrats i imatges significa donar valor a la història de vida de cada persona. Reconèixer aquesta trajectòria vital és essencial per preservar la dignitat i l'autoestima, recordant que darrere de la malaltia continua existint una identitat plena d'històries, sentiments i vivències. En definitiva, l'ús terapèutic de les instantànies és una pràctica senzilla, però profundament humana que ajuda a mantenir viva la memòria emocional i els vincles afectius. ■

AINHOA CONESA ÉS EDUCADORA SOCIAL DE LA FUNDACIÓ USZHEIMER

El Jardí

PREMSA LOCAL · SCCL

Ja ens segueixes?

ESPORT I MODA

ESCANEJA'M

BCN SURF SHOP

OUTLET BCN SURF

C/ BALMES 310

Guia de comerços i empreses dels barris de Sarrià i Sant Gervasi

FARMÀCIA

FARMÀCIA - ORTOPÈDIA
Farmàcia Marco Consentino
Llic. José A. Marco Consentino
c/ Puig Reig 10, 08006 Barcelona
935 28 61 46
Encàrrecs: 722 28 65 95
marco.consentino@cofb.net

FARMÀCIA

FARMÀCIA PALLARÉS
DES DE 1989
Via Augusta, 189, 08021 BCN
Tel. 93 209 27 63
Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
  Segueix-nos!
De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

REGALS

CF
Claudio Farré
REGALS
ARTICLES DE VIATGE • BOSSES • COMPLEMENTES
CALAF, 29 08021 Barcelona
Tel. 932 018 714
677 148 860

RESTAURACIÓ

EL PETIT RACO

Menjars casolans
També per emportar
c/ Maria Auxiliadora, 21
08017 Barcelona
Tel. 93 204 75 01

JOVENTUT

www.enfocar.cat
El JOVE!!
això es per tu.

AL-ANON A SARRIÀ

Si el alcoholismo te envuelve
No le sigas el hilo
93 201 21 24
Unidad de Servicio Sarrià, nº 101. Calle V. 10227 Sarrià. / Email: info@al-anon.org / www.al-anon.org

XARCUTERIA

XARCUTERIA HERNANDO
Balmes 296 | 08006 BCN
Tel. 93 200 39 48
ramon@hernandoxarcuter.cat
www.hernandoxarcuter.cat

ALIMENTACIÓ

lluís bragulat
can lluís des de 1971
xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia
"50 anys junts"
c/ Pàdua, 105
08006 Barcelona
Tel. 93 212 54 48
canlluís@xarcuteriabragulat.es

PUBLICITAT:
josep@diarieljardi.cat
606 083 371
Sarrià - Sant Gervasi
carne@diarieljardi.cat
639 663 278
Digital

ASSEGURANCES

ASSEGURANCES MATMEU
 Dte. 15%
C/ MANDRI 62 BCN
687 54 14 50
www.matmeu.es

PASTISSERIA

Mil Fulls
Antonio Bernal Orta

www.milfulls.org
segueix-nos! [@milfulls_calaf](https://www.instagram.com/milfulls_calaf)
Calaf, 33 baixos
08021 Barcelona
Tel. 936 762 807
Tel mòbil 699 47 85 69
milfulls@hotmail.com

FUSTA I PINTURA

JB
JORDI BOIXADERA
RESTAURACIÓ DE FUSTA I TREBALLS DE PINTURA
Recuperem i allarguem la vida de la fusta
Restauració artesana amb cura, detall i solucions sostenibles
 Portes modernistes Persianes mallorquines Tarimes Finestres Mobiliari
 617 846 860
— PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS —
SUMEM OFICI, RESPECTE I SOSTENIBILITAT

ART I ANTIGUITATS

 Anna Rosich
Art i antiguitats
Comprem i venem
ANTIGUITATS
JOIERIA - BIJUTERIA ANTIGA
RELLOTGES - PLOMES
BINOCLES ANTICS
PLATA
CÀMERES - FOTOGRAFIA
DECORACIÓ VINTAGE
DISCS DE VINIL
IMATGES RELIGIOSES
CRISTALL - PORCELLANA
JOGUINES
Tel. 609 388 557

Click&Klasix

PELUQUERÍA A DOMICILIO

PARA PERSONAS
MAYORES Y/O DEPENDIENTES

SERVICIO
A DOMICILIO

TRATO CERCANO
Y PERSONALIZADO

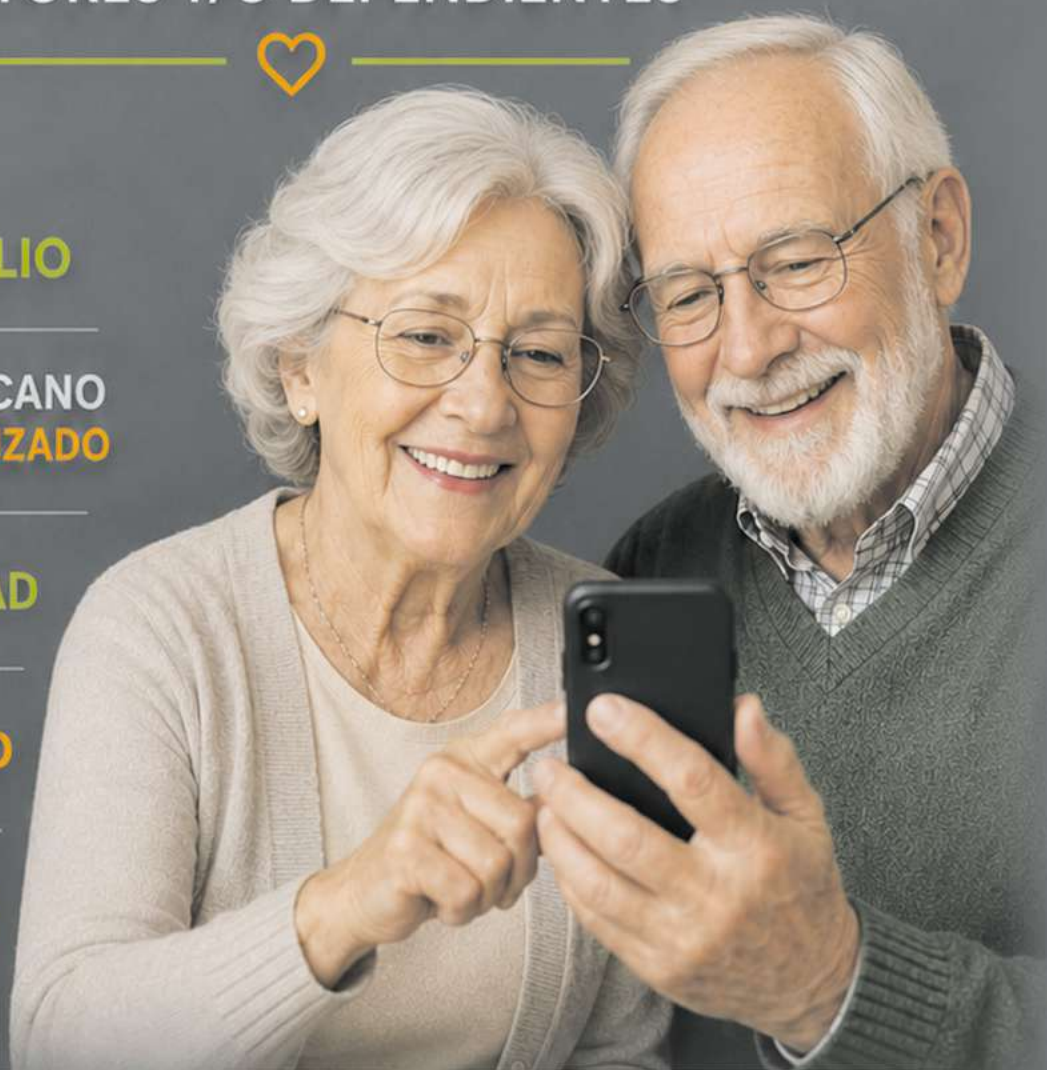
COMODIDAD

SEGURIDAD

BIENESTAR

VISITA NUESTRA WEB
WWW.KLASIX.CAT

LLÁMANOS
646876918